

Prof. univ. dr. Mihaela Hrisanta MOSORA
coordonator

Conf. univ. dr. Emilia GOGU

Drd. Maxim CETULEAN

Ec. Irina GRANZULEA

Dr. Andreea PIUARU

Maria MANOLE

STUDIU NAȚIONAL

PRIVIND

IMPACTUL ECONOMIC
ȘI SOCIAL AL ADICȚIILOR
LA MINORI ÎN ROMÂNIA

ISBN 978-606-34-0589-1

**STUDIU NAȚIONAL
PRIVIND**

**IMPACTUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
AL ADICȚIILOR LA MINORI
ÎN ROMÂNIA**

Parteneriat cercetare:

Academia de Studii Economice din București – ASE

Asociația „Eu te iubesc”

Asociația „Familiilor Numeroase din România” – ASFANU

Echipa de cercetători:

Prof. univ. dr. Mihaela Hrisanta MOSORA

Director de proiect ASE, Departamentul de Economie și Politici Economice

Vicepreședinte ASFANU

Conf. univ. dr. Emilia GOGU

ASE, Departamentul de Statistică și Econometrie

Drd. Maxim CETULEAN

ASE, Școala Doctorală Economie I

Ec. Irina GRANZULEA

Președinte ASFANU

Dr. Brenda-Andreea PIUARU

Secretar General ASFANU

Maria MANOLE

Asociația „Eu te iubesc”

Mihaela Hrisanta MOSORA
coordonator

Emilia GOGU

Maxim CETULEAN

Irina GRANZULEA

Brenda-Andreea PIUARU

Maria MANOLE

STUDIU NAȚIONAL

PRIVIND

IMPACTUL ECONOMIC ȘI SOCIAL AL ADICȚIILOR LA MINORI ÎN ROMÂNIA

Editura ASE
București
2025

ACADEMIA DE STUDII ECONOMICE DIN BUCUREȘTI

Copyright © 2025, Editura ASE

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate editurii.

Editura ASE

Piața Romană nr. 6, sector 1, București, România

cod 010374

www.ase.ro

www.editura.ase.ro

editura@ase.ro

ISBN 978-606-34-0589-1

Editura ASE

Redactori: Luiza Constantinescu, Livia Radu

Tehnoredactor: Violeta Rogojan

Copertă: Titel Baldovin

Autorii noștri își asumă întreaga responsabilitate pentru ideile exprimate, pentru originalitatea materialului și pentru sursele bibliografice menționate.

Cuprins

INTRODUCERE	3
OBIECTIVELE ȘI REZULTATELE AȘTEPTATE ALE CERCETĂRII	3
METODOLOGIA CERCETĂRII	4
IPOTEZELE CERCETĂRII	5
1 PARTEA I. ANALIZA PERCEPȚIILOR, ATITUDINILOR ȘI COMPORTAMENTELOR PARENTALE FAȚĂ DE ADICȚIILE MINORILOR	7
1.1 Testarea ipotezelor cercetării privind impactul economic și social al adicțiilor la minori: grupare pe dimensiuni	7
1.1.1 Dimensiunea educațională și familială	7
1.1.2 Dimensiunea socioeconomică.....	8
1.1.3 Dimensiunea socială și comunitară.....	9
1.1.4 Dimensiunea psihologică și emoțională.....	9
1.1.5 Dimensiunea digitală și tehnologică	10
1.1.6 Rezultatul agregat al ipotezelor	10
1.2 Corelații și modele de regresie	12
1.2.1 Modelul de regresie 1: Expunerea minorilor la adicții și implicarea parentală.....	16
1.2.2 Modelul de regresie 2: Accesul perceput la servicii de prevenție și sprijin psihologic.....	19
2 PARTEA A II-A. DETERMINAREA IMPACTULUI ECONOMIC ȘI SOCIAL AL ADICȚIILOR LA MINORI	23
2.1 Statistici demografice globale și fenomenul adicție	24
2.1.1 Impactul adicțiilor asupra evoluției demografice în România	25
2.1.2 Abandonul școlar și incidența comportamentelor adictive în România - 2024.....	27
2.1.3 Timpul dedicat de adolescenți activităților de gaming în zilele de școală	29
2.2 Secțiunea metodologică: Determinarea impactului economic și social al adicțiilor la minori	30
2.2.1 Domeniile de impact, indicatorii și sursele de date.....	30
2.2.2 Metodologia de cuantificare a poverii economice și sociale al adicțiilor la minori	34
2.2.3 Scenarii de politică decizională	39
3 CONCLUZII	40
4 ANEXĂ CHESTIONAR	42
5 BIBLIOGRAFIE/BAZE DE DATE	48

Opis tabele:

<i>Tabelul 1. Obiectivele corespunzătoare întrebărilor de cercetare</i>	4
<i>Tabelul 2. Cadrul metodologic al cercetării</i>	4
<i>Tabelul 3. Ipotezele cercetării privind impactul economic și social al adicțiilor la minori (grupare tematică)</i>	5
<i>Tabelul 4. Obiective specifice corespunzătoare întrebărilor de cercetare – Partea I</i>	7
<i>Tabelul 5. Rezultatele testelor statistice pentru ipotezele privind relația dintre mediul educațional, familial și percepția adicțiilor</i>	7
<i>Tabelul 6. Rezultatele testelor statistice pentru ipotezele privind relația dintre mediul socioeconomic și percepția adicțiilor</i>	8
<i>Tabelul 7. Rezultatele testelor statistice pentru ipotezele privind relația dintre dimensiunea socială, comunitară și percepția adicțiilor</i>	9

Tabelul 8. Rezultatele testelor statistice pentru ipotezele privind relația dintre dimensiunea psihologică, emoțională și percepția adicțiilor.....	9
Tabelul 9. Rezultatele testelor statistice pentru ipotezele privind relația dintre dimensiunea digitală, tehnologică și percepția adicțiilor	10
Tabelul 10. Rezultatele testelor de corelație Spearman privind relațiile dintre variabilele educaționale, familiale și percepția riscurilor adictive la minori.....	12
Tabelul 11. Variabilele modelului 1: Expunerea minorilor la adicții și implicarea parentală	17
Tabelul 12. Rezultatele coeficienților Modelului – Implicarea parentală și expunerea minorilor la adicții.....	18
Tabelul 13. Metadate model	19
Tabelul 14. Variabilele modelului 2: Accesul perceput la servicii de prevenție și sprijin psihologic	20
Tabelul 15. Rezultatele coeficienților Modelului 2 – Expunerea copiilor la comportamente adictive	21
Tabelul 16. Metadate model Metodă de estimare: OLS cu erori robuste HC3.....	21
Tabelul 17. Sinteză interpretativă	22
Tabelul 18. Obiective specifice corespunzătoare întrebărilor de cercetare – Partea a II-a	23
Tabelul 19. Indicatori comparativi privind prevalența și costurile globale ale adicțiilor.....	24
Tabelul 20. Evoluția și proiecția populației în România în perioada 1990-2100.....	26
Tabelul 21. Populația rezidentă școlară și în afara școlii în România, în segmentul de vârstă 18 ani în anul 2024.....	28
Tabelul 22. Intensitatea practicării jocurilor video în rândul adolescenților din România – zile de școală	29
Tabelul 23. Estimarea pierderilor economice potențiale generate de timpul petrecut de adolescenți în activități de gaming (România, 2024)	
Tabelul 24. Indicatori și valori de referință utilizate în estimarea impactului economic și social al adicțiilor la minori	31
Tabelul 25. Impactul economic al abandonului școlar și al neparticipării educaționale în rândul tinerilor (8-18 ani), România, anul 2024	33
Tabelul 26. Etapa 1 - Structura costurilor în modelul C.O.I.	34
Tabelul 27. Etapa 2 - Fundamentarea valorilor riscurilor relative - RR din surse oficiale	35
Tabelul 28. Etapa 3. Prevalența expunerii din studiu CURS și regrouparea – conform sondaj CURS 2025.....	35
Tabelul 29. Etapa 4 - Calculul P.A.F.....	36
Tabelul 30. Etapa 5 - Estimarea evenimentelor și a costurilor unitare pe tipuri de cost și domenii de impact.....	37
Tabelul 31. Etapa 6 - Evenimente totale și cazuri atribuite comportamentelor adictive.....	38
Tabelul 32. Etapa 7 - Estimarea costurilor (C.O.I.) pe domenii (România, 2024).....	38
Tabelul 33. Eficacitatea măsurilor de prevenție a riscului digital.....	39

Opis figuri:

Figura 1. Rezultatele testării ipotezelor privind impactul economic și social al adicțiilor la minori	11
Figura 2. Media valorilor p pe dimensiuni tematice.....	11
Figura 3. Evoluția numărului de probleme raportate în funcție de vârsta primului copil.....	13
Figura 4. Intensitatea problemelor percepute în funcție de numărul de copii.....	14
Figura 5. Structura preocupărilor parentale pe grupe de vârstă	15
Figura 6. Evoluția și estimarea demografică a României în perioada 1990-2100.....	25
Figura 7. Populația școlară vs copiii în afara sistemului educațional, segmentul de vârstă 8-18 ani, în anul 2024.....	29
Figura 8. Schema logică a cercetării pe domenii de impact și indicatori supuși analizei.....	31

INTRODUCERE

Adicțiile în rândul minorilor reprezintă una dintre cele mai acute provocări sociale contemporane, cu efecte multidimensionale asupra sănătății publice, educației și coeziunii familiale. România traversează o criză tăcută a adicțiilor cu manifestări multiple (de la consum de substanțe la comportamente digitale problematice și la dependențe comportamentale) ale cărei costuri sociale și economice se acumulează în sănătate, educație, siguranță publică și productivitate.

Într-un context marcat de expansiunea mediului digital și de accesul tot mai facil la substanțe și comportamente adictive, familia devine primul filtru de protecție și, simultan, un indicator sensibil al vulnerabilităților sociale.

România, asemenea altor state europene, se confruntă cu o creștere a incidenței consumului de alcool, tutun și substanțe psihoactive în rândul adolescenților, concomitent cu apariția unor forme emergente de dependență – precum gamingul excesiv, utilizarea compulsivă a rețelelor sociale sau jocurile de noroc online.

În aceste condiții, analiza percepțiilor parentale și a gradului de implicare familială devine esențială pentru înțelegerea mecanismelor de prevenție și intervenție timpurie.

Cercetarea abordează problematica dintr-o *dublă perspectivă – calitativă și cantitativă* – vizând:

Partea I. Analiza percepțiilor, atitudinilor și comportamentelor parentale față de adicțiile minorilor, printr-un sondaj național, fundamentat pe ipoteza că *nivelul educațional, implicarea în activitățile copilului și bunăstarea emoțională a părinților* influențează în mod direct *percepția gravității fenomenului, gradul de expunere a copiilor și reacțiile de prevenție ale familiei*;

Partea a II-a Identificarea și evaluarea factorilor economici și sociali care contribuie la *amplificarea sau diminuarea impactului adicțiilor* asupra minorilor și asupra mediului familial și comunitar.

Studiul aduce o perspectivă empirică asupra relației dintre contextul familial, statutul socioeconomic și accesul la servicii de prevenție și consiliere, în vederea conturării unei imagini integrative a impactului social și economic al adicțiilor juvenile în România.

OBIECTIVELE ȘI REZULTATELE AȘTEPTATE ALE CERCETĂRII

Obiectiv general: Cercetarea își propune să **analizeze comprehensiv impactul economic și social al adicțiilor la minori în România**, prin investigarea relației dintre factori educaționali, emoționali, economici, sociali și digitali, pentru a identifica mecanismele de risc și protecție și a fundamenta politici publice bazate pe evidențe.

Întrebările cercetării:

1. Care este *prevalența adicțiilor* la minori și cum variază pe sexe, vârste, urban/rural, structură/mărime familie?
2. Care este *impactul cauzal al consumului* (sau al expunerii) asupra rezultatelor școlare și de sănătate?
3. *Care este rolul mediului digital în apariția sau prevenția comportamentelor adictive?*
4. Care sunt *costurile economice* (publice și sociale) atribuibile?
5. Ce *intervenții/politici locale* sau *naționale* au efect măsurabil (ex. restricții publicitate alcool/tutun, reglementări săli jocuri, campanii școlare, centre de consiliere)?

Tabelul 1. Obiectivele corespunzătoare întrebărilor de cercetare

Obiectivul specific	Descrierea
PARTEA I	
Ob. 1 Prevalența și distribuția comportamentelor adictive la minori	O1.1. Estimarea prevalenței adicțiilor la minori O1.2. Analiza variației demografice și familiale O1.3. Determinarea rolului educației parentale
Ob. 2. Impactul adicțiilor asupra performanței școlare și stării de sănătate	O2.1. Corelarea expunerii cu performanța școlară O2.2. Analiza stării de sănătate fizică și psihică O2.3. Evaluarea rolului implicării familiale
Ob. 3. Riscurile digitale și adaptarea la mediul tehnologic contemporan	O3.1. Estimarea costurilor directe O3.2. Evaluarea costurilor indirecte
PARTEA A II-a	
Ob. 4. Costurile economice și sociale ale adicțiilor la minori	O4.1. Identificarea intervențiilor existente O4.2. Măsurarea eficienței O4.3. Elaborarea recomandărilor de politici
Ob. 5. Eficiența intervențiilor și a politicilor publice	O5.1. Analiza percepțiilor privind dependența digitală O5.2. Evaluarea controlului parental online O5.3. Măsurarea alfabetizării digitale parentale.

Rezultate așteptate:

- Obținerea unei imagini integrate asupra fenomenului adicțiilor la minori, prin corelarea factorilor educaționali, sociali, economici și emoționali.
- Fundamentarea unui model explicativ multidimensional al riscului adictiv juvenil.
- Formularea de propuneri de politici publice bazate pe dovezi, cu aplicabilitate în educație, sănătate și asistență socială.

METODOLOGIA CERCETĂRII

Tabelul 2. Cadrul metodologic al cercetării

Designul cercetării	Cercetarea are caracter <i>cantitativ, descriptiv și explicativ</i> , fiind concepută sub forma unui <i>sondaj național de opinie</i> realizat în rândul mamelor care au cel puțin un copil sub 18 ani.
Scopul cercetării	Scopul principal vizează identificarea <i>percepțiilor privind adicțiile la minori</i> , evaluarea factorilor de risc percepuți și analiza legăturilor dintre profilul parental, condițiile <i>socioeconomice și expunerea copiilor la comportamente</i> adictive.
Populația și eșantionul	Populația-țintă a fost constituită din părinți (în special mame) cu copii minori, rezidenți în România. Eșantionul a cuprins <i>n = 1.000 de respondenți</i> , selectați aleatoriu stratificat pe regiuni de dezvoltare, mediu de rezidență (urban/rural) și nivel de educație. Datele au fost ponderate pentru a reflecta structura populației conform INS (proporția mamelor după vârstă, regiune și nivel de studii).
Instrumentul de cercetare	Colectarea datelor s-a realizat prin intermediul unui <i>chestionar standardizat</i> , aplicat în perioada <i>iunie 2025</i> de către Centrul de Sociologie Urbană și Regională – CURS, utilizând tehnici mixte de interviu (CAPI/CATI). Instrumentul a inclus 25 de întrebări grupate pe următoarele dimensiuni: ▪ Implicarea educațională și resursele familiale (Q1-Q5) ▪ Percepția riscurilor și gravitatea adicțiilor (Q6-Q9) ▪ Expunerea și comportamentele observate la copii (Q11-Q13, Q18) ▪ Accesul la servicii și percepția siguranței comunitare (Q14-Q17, Q19-Q22) ▪ Starea emoțională și resursele de sprijin parental (Q23-Q25)
Analiza datelor	Datele au fost prelucrate în format electronic și analizate cu programe statistice specializate (SPSS și Excel). S-au construit indici compoziți pentru: ▪ percepția gravității adicțiilor (Q6) ▪ implicarea educațională (Q2, Q4) ▪ accesibilitatea serviciilor (Q19) ▪ siguranța percepută (Q15)

	▪ bunăstarea emoțională parentală (Q23). Pentru verificarea ipotezelor s-au aplicat teste neparametrice și corelaționale: ▪ Kruskal-Wallis H pentru diferențele între grupuri ▪ Spearman ρ pentru relații ordinale ▪ t-test Welch pentru comparații între medii (grupuri independente) ▪ corelații bivariate și analize exploratorii de tip index-compozit.
Limitări	Studiul se bazează pe autoraportarea parentală, ceea ce poate induce bias de percepție sau dezirabilitate socială. De asemenea, analiza expunerii copiilor reflectă evaluarea subiectivă a părinților, nu comportamente observate direct. Totuși, dimensiunea eșantionului și coerența statistică a indicilor conferă robustețe rezultatelor și relevanță socială ridicată.

IPOTEZELE CERCETĂRII

Tabelul 3. Ipotezele cercetării privind impactul economic și social al adicțiilor la minori (grupare tematică)

Domeniu tematic	IPOTEZA	CONȚINUT	VARIABLE
I. Dimensiunea educațională și familială	H1. (Educație parentală și prevenție)	Nivelul de educație al părinților influențează percepția gravității adicțiilor la minori — părinții cu studii superioare tind să considere adicțiile ca fiind mai grave decât cei cu studii inferioare.	D4 (educație) → Q6 (gravitate percepută)
	H2. (Implicarea familiei și expunerea minorilor)	Implicarea educațională ridicată a familiei este asociată cu o probabilitate mai mică ca minorii să fie expuși la comportamente adictive.	Q2, Q4 → Q11 (expunere la comportamente de risc)
	H3. (Percepția riscului și comportamentele observate)	Părinții care consideră adicțiile „foarte grave” tind să monitorizeze mai atent comportamentele copiilor și să identifice mai devreme semne de anxietate sau impulsivitate.	Q6 → Q18
	H4. (Structura familiei și percepția riscului adictiv)	Părinții care provin din familii numeroase (≥3 copii) percep adicțiile ca mai puțin grave și raportează un nivel mai ridicat de expunere a copiilor la comportamente cu potențial adictiv.	Q10 (număr copii) → Q6, Q11
	H5. (Tristețea și lipsa de motivație parentală)	Părinții care raportează tristețe și lipsă de motivație tind să se implice mai puțin în activitățile educative ale copiilor.	Q23.3-Q23.5 → Q2, Q4
II. Dimensiunea socioeconomică	H6. (Factorii socioeconomiici și accesul la servicii)	Părinții cu statut socioeconomic mai scăzut percep serviciile de prevenție și sprijin psihologic ca fiind mai greu accesibile.	D4, D5, G5 → Q19
	H7. (Situția materială și riscul adictiv)	Părinții cu o situație financiară precară percep adicțiile minorilor drept mai frecvente și mai greu de controlat.	D5, venit, Q6, Q11
	H8. (Costurile asociate intervenției)	Părinții care consideră serviciile psihologice costisitoare manifestă o reticență mai mare de a apela la consiliere.	Q19, Q25, D5
	H9. (Mediul urban/rural și accesul la prevenție)	Părinții din mediul rural percep adicțiile ca fiind mai frecvente, dar dispun de mai puține resurse de sprijin comparativ cu cei din mediul urban.	D5 (mediu), Q6, Q19
III. Dimensiunea socială și comunitară	H10. (Siguranța comunitară și percepția adicțiilor)	Părinții care se simt mai puțin în siguranță în cartier evaluează adicțiile ca fiind mai frecvente și mai grave.	Q15-Q17 → Q6
	H11. (Sprijinul social informal)	Părinții care beneficiază de sprijin din partea familiei extinse, prietenilor sau grupurilor de mame raportează un nivel mai redus de stres emoțional și o percepție mai echilibrată asupra riscurilor.	Q25, Q23, Q6

Domeniu tematic	IPOTEZA	CONȚINUT	VARIABILE
	H12. (Izolarea socială și percepția riscului)	Părinții care nu apelează la sprijin social manifestă un nivel mai ridicat de anxietate și o percepție mai accentuată a riscurilor adictive.	Q25, Q23, Q6
	H13. (Încrederea în instituții și reacția la adicții)	Părinții care declară încredere ridicată în instituțiile publice percep adicțiile ca fiind mai gestionabile și solicită mai des ajutor specializat.	Q22, Q25, Q6
IV. Dimensiunea psihologică și emoțională	H14. (Bunăstarea emoțională și percepția riscului)	Nivelurile ridicate de epuizare emoțională și anxietate parentală se corelează cu o percepție mai accentuată a riscurilor privind comportamentele adictive și cu o probabilitate mai mare de a solicita sprijin.	Q23 → Q6, Q25
	H15. (Anxietatea parentală și reacția la risc)	Nivelul crescut de anxietate parentală determină o percepție mai intensă a riscurilor, dar nu întotdeauna o creștere a acțiunilor preventive.	Q23.2 → Q6, Q2, Q4
	H16. (Modelul parental și comportamentele copiilor)	Părinții care au avut experiențe personale de consum (fumat, alcool) în adolescență sunt mai toleranți față de comportamentele similare ale copiilor.	D2, item suplimentar despre experiență, Q6, Q11
	H17. (Transmisia intergenerațională a valorilor)	Atitudinile restrictive față de adicții se transmit intergenerațional — părinții educați în familii cu norme stricte percep adicțiile actuale ca fiind mai grave.	D4, item despre modelul familial, Q6
V. Dimensiunea digitală și tehnologică	H18. (Expunerea online și temerile parentale)	Părinții care identifică Internetul ca spațiu de risc au un nivel mai ridicat de teamă privind dependența digitală și raportează mai des expunerea copiilor la ecrane.	Q7, Q8 → Q9, Q11, Q13
	H19. (Control parental și expunere online)	Părinții care folosesc instrumente de control parental digital raportează o expunere mai scăzută a copiilor la comportamente adictive online.	Q8, Q11-Q13, Q4
	H20. (Timpul petrecut online și dependența percepută)	Cu cât copiii petrec mai mult timp online, cu atât părinții percep mai grav riscul de dependență digitală și izolare socială.	Q13, Q6.12-Q6.13

Sursa: Sistematizare autori

1 PARTEA I. ANALIZA PERCEPȚIILOR, ATITUDINILOR ȘI COMPORTAMENTELOR PARENTALE FAȚĂ DE ADICȚIILE MINORILOR

Tabelul 4. Obiective specifice corespunzătoare întrebărilor de cercetare – Partea I

Obiectivul	Descrierea
1. Prevalența și distribuția comportamentelor adictive la minori	O1.1. Determinarea prevalenței principalelor tipuri de comportamente adictive (fumat, alcool, droguri, jocuri de noroc, dependență digitală) în rândul minorilor din România. O1.2. Analiza variației prevalenței în funcție de sex, vârstă, mediu de rezidență (urban/rural) și structura familială (număr de copii, prezența părinților). O1.3. Identificarea factorilor familiali (nivel educațional, implicare parentală, stare emoțională) asociați cu nivelul de expunere al copiilor la comportamente de risc.
2. Impactul adicțiilor asupra performanței școlare și stării de sănătate	O2.1. Analiza relației cauzale dintre expunerea la comportamente adictive și rezultatele școlare (absenteism, performanță, abandon). O2.2. Evaluarea efectelor consumului sau expunerii asupra sănătății fizice și psihice a minorilor. O2.3. Corelarea nivelului de implicare parentală cu performanța școlară și cu gradul de reziliență comportamentală a copiilor.
3. Riscurile digitale și adaptarea la mediul tehnologic contemporan	O3.1. Analiza percepției părinților privind dependența digitală și riscurile asociate mediului online. O3.2. Evaluarea efectului controlului parental digital asupra expunerii copiilor la conținuturi nocive și comportamente adictive. O3.3. Măsurarea nivelului de alfabetizare digitală parentală și a rolului acestuia în prevenția adicțiilor moderne.

1.1 Testarea ipotezelor cercetării privind impactul economic și social al adicțiilor la minori: grupare pe dimensiuni

1.1.1 Dimensiunea educațională și familială

Tabelul 5. Rezultatele testelor statistice pentru ipotezele privind relația dintre mediul educațional, familial și percepția adicțiilor

Cod ipoteză	Conținut testat	Test statistic aplicat	Valoare statistică	Valoare p	Direcția relației
H1	Educația părintelui influențează percepția gravității adicțiilor la minori.	Kruskal–Wallis H	7.42	0.024	Pozitivă – educația ↑ → percepție gravă ↑
H2a	Implicarea educațională (Q2) și expunerea copilului (Q11).	Spearman ρ	−0.21	0.003	Negativă – implicare ↑ → expunere ↓
H2b	Timpul de sprijin educativ (Q4) și expunerea copilului (Q11).	Spearman ρ	−0.25	0.001	Negativă – timp educativ ↑ → risc ↓
H3	Percepția gravității adicțiilor și comportamentele observate la copii.	Spearman ρ	0.22	0.004	Pozitivă – percepție gravitate ↑ → detecție ↑
H4	Famiiliile numeroase (≥3 copii) și percepția riscului adictiv.	Kruskal–Wallis H	6.87	0.032	Negativă – număr copii ↑ → percepție ↓
H5	Tristețea și lipsa de motivație parentală reduc implicarea educativă.	Spearman ρ	−0.26	0.002	Negativă – tristețe ↑ → implicare ↓

Sursa: Prelucrare și analiză autori - baza de date CURS

Rezultatele confirmă ipotezele conform cărora **educația și implicarea parentală** reprezintă principalii factori protectivi în prevenirea comportamentelor adictive la minori.

Nivelul educațional superior al părinților se asociază cu o **percepție mai gravă a fenomenului** (H1), dar și cu o implicare activă în activitățile școlare și educative (H2a, H2b). Implicarea constantă în rutina copilului diminuează semnificativ expunerea la comportamente de risc, ceea ce sugerează că educația parentală nu are doar un rol cognitiv, ci și unul **relațional și preventiv**.

Ipoteza (H4) privind **famiile cu trei sau mai mulți copii** a fost, de asemenea, confirmată. În cadrul acestor familii, s-a constatat o **scădere a percepției riscului și o creștere a expunerii**, probabil ca efect al distribuirii inegale a resurselor de timp și atenție între copii. De asemenea, stările emoționale negative (tristețe, demotivare — H5) reduc implicarea educativă, accentuând vulnerabilitatea familială.

Prin urmare, educația parentală și starea emoțională a părinților formează **nucleul de reziliență al familiei**, influențând direct comportamentele de prevenție.

Concluzie: Familia educată, echilibrată emoțional și activ implicată constituie **prima linie de apărare** împotriva adicțiilor juvenile.

Politicile publice ar trebui să sprijine dezvoltarea **programelor de educație parentală** diferențiate pe niveluri socioeducaționale.

1.1.2 Dimensiunea socioeconomică

Tabelul 6. Rezultatele testelor statistice pentru ipotezele privind relația dintre mediul socioeconomic și percepția adicțiilor

Cod ipoteză	Conținut testat	Test statistic aplicat	Valoare statistică	Valoare p	Direcția relației
H6	Statutul socioeconomic și accesibilitatea la servicii de prevenție.	Kruskal-Wallis H	9.31	0.010	Pozitivă – statut ↑ → acces ↑
H7	Situația financiară precară și percepția riscului adictiv.	Spearman ρ	0.28	0.005	Pozitivă – dificultăți ↑ → percepție risc ↑
H8	Costurile percepute ale serviciilor și apelul la consiliere.	t (Welch)	2.34	0.020	Negativă – costuri ↑ → apel ↓
H9	Mediul rural/urban și accesul la prevenție.	Kruskal-Wallis H	8.02	0.018	Negativă – rural → acces ↓

Sursa: Prelucrare și analiză autori - baza de date CURS

Rezultatele (H6–H9) arată că **statusul economic și ocupațional al familiei** influențează accesul la resursele de sprijin și percepția asupra fenomenului adicțiilor.

Părinții cu **nivel socioeconomic mai scăzut** percep serviciile de sprijin psihologic ca fiind mai greu accesibile (H6) și consideră adicțiile mai răspândite și dificil de controlat (H7). În plus, **costurile percepute ridicate** (H8) reduc disponibilitatea de a apela la servicii de consiliere, ceea ce accentuează decalajul dintre conștientizare și acțiune.

Diferențele urban-rural (H9) evidențiază o **inechitate structurală**: în mediul rural există o frecvență mai mare a comportamentelor de risc percepute, dar și **mai puține resurse instituționale** disponibile (consiliere școlară, psihologi, centre de sprijin).

Drept urmare, factorii economici acționează ca **determinant indirect al riscului adictiv**, prin limitarea accesului la sprijin. Este necesară o **politică publică de echilibrare teritorială** a serviciilor psihosociale, cu accent pe comunitățile defavorizate și mediul rural.

1.1.3 Dimensiunea socială și comunitară

Tabelul 7. Rezultatele testelor statistice pentru ipotezele privind relația dintre dimensiunea socială, comunitară și percepția adicțiilor

Cod ipoteză	Conținut testat	Test statistic aplicat	Valoare statistică	Valoare p	Direcția relației
H10	Siguranța comunitară și percepția adicțiilor.	Spearman ρ	-0.18	0.029	Negativă – siguranță ↓ → percepție ↑
H11	Sprijinul social informal și stresul emoțional.	Spearman ρ	-0.23	0.006	Negativă – sprijin ↑ → stres ↓
H12	Izolarea socială și percepția riscului adictiv.	Spearman ρ	0.27	0.004	Pozitivă – izolare ↑ → percepție risc ↑
H13	Încrederea în instituții și apelul la sprijin.	Spearman ρ	0.30	0.003	Pozitivă – încredere ↑ → apel ↑

Sursa: Prelucrare și analiză autori - baza de date CURS

Rezultatele ipotezelor H10-H13 arată clar că **mediul social și calitatea rețelelor comunitare** joacă un rol decisiv în percepția și gestionarea adicțiilor.

Părinții care trăiesc în **comunități percepute ca nesigure** (H10) asociază frecvent adicțiile cu delincvența la minori și lipsa controlului social. În contrast, sprijinul social informal (H11) — provenit din familie extinsă, prieteni sau grupuri de părinți — reduce stresul emoțional și favorizează comportamentele preventive.

Izolarea socială (H12) amplifică anxietatea și percepția de neputință, în timp ce **încrederea în instituții** (H13) stimulează apelul la ajutor specializat.

Aceste rezultate evidențiază importanța **capitalului social** — resursa invizibilă care permite familiilor să reacționeze adecvat în fața riscurilor.

Prevenția adicțiilor nu poate fi separată de **coerența socială**. Comunitățile sigure, coezive și colaborative pot funcționa ca **mediatori sociali** între familie și sistemul instituțional. Consolidarea rețelelor locale de sprijin (centre comunitare, grupuri de părinți) este o direcție prioritară.

1.1.4 Dimensiunea psihologică și emoțională

Tabelul 8. Rezultatele testelor statistice pentru ipotezele privind relația dintre dimensiunea psihologică, emoțională și percepția adicțiilor

Cod ipoteză	Conținut testat	Test statistic aplicat	Valoare statistică	Valoare p	Direcția relației
H14	Bunăstarea emoțională și percepția riscului.	Spearman ρ	0.25	0.002	Pozitivă – stres ↑ → percepție risc ↑
H15	Anxietatea parentală și reacția preventivă.	Spearman ρ	0.18	0.046	Pozitivă – anxietate ↑ → percepție ↑ (acțiune constantă)
H16	Experiența personală de consum și toleranța față de adicțiile copiilor.	Kruskal–Wallis H	5.88	0.033	Negativă – experiență ↑ → toleranță ↑
H17	Transmisia intergenerațională a valorilor restrictive.	Spearman ρ	0.31	0.001	Pozitivă – valori stricte ↑ → percepție gravitate ↑

Sursa: Prelucrare și analiză autori - baza de date CURS

Ipotezele H14-H17 confirmă importanța stării psihice a părinților ca factor de modelare a percepției riscului și a comportamentului parental.

Nivelurile ridicate de *epuizare emoțională și anxietate* (H14-H15) se corelează cu o percepție accentuată a riscului, dar nu neapărat cu acțiuni preventive mai frecvente — un fenomen cunoscut drept *hipervigilență pasivă*.

Părinții cu experiențe personale de consum (H16) prezintă o *toleranță crescută* față de comportamentele similare ale copiilor, ceea ce sugerează o transmisie a atitudinilor permissive. În schimb, *valorile restrictive și modelele educaționale ferme* (H17) se transmit intergenerațional și generează o percepție mai severă asupra adicțiilor.

În consecință, sănătatea emoțională a părinților este o *premisă a prevenției autentice*. Intervențiile psihologice trebuie să vizeze nu doar copilul, ci și părintele, consolidând *reziliența emoțională* și capacitatea de autoreglare afectivă.

1.1.5 Dimensiunea digitală și tehnologică

Tabelul 9. Rezultatele testelor statistice pentru ipotezele privind relația dintre dimensiunea digitală, tehnologică și percepția adicțiilor

Cod ipoteză	Conținut testat	Test statistic aplicat	Valoare statistică	Valoare p	Direcția relației
H18	Expunerea online și temerile parentale.	t (Welch)	2.45	0.015	Pozitivă – percepție risc online ↑ → teamă ↑
H19	Control parental digital și expunerea copiilor.	Spearman ρ	-0.29	0.001	Negativă – control ↑ → expunere ↓
H20	Timpul petrecut online și percepția dependenței digitale.	Spearman ρ	0.35	0.000	Pozitivă – timp online ↑ → percepție dependență ↑

Sursa: Prelucrare și analiză autori - baza de date CURS

Rezultatele ipotezelor H18-H20 confirmă emergența unei noi forme de vulnerabilitate: – *dependența digitală*.

Părinții care percep mediul online drept spațiu de risc (H18) manifestă *niveluri ridicate de teamă*, dar și o atenție sporită asupra comportamentului copiilor. Controlul parental digital (H19) are un efect *protector*, reducând semnificativ expunerea copiilor la comportamente adictive online. Totuși, timpul excesiv petrecut online (H20) este asociat cu percepția unei dependențe crescânde și a izolării sociale.

Aceste rezultate sugerează o axă dublă: Internetul este simultan sursă de risc și instrument de prevenție, în funcție de nivelul de competență digitală parentală.

Drept urmare, adicțiile digitale trebuie tratate ca *parte integrantă a riscurilor comportamentale la minori*. Educația parentală digitală devine o prioritate strategică — un element-cheie al alfabetizării sociale contemporane.

1.1.6 Rezultatul agregat al ipotezelor

Rezultatele cercetării evidențiază un *model integrat al factorilor educaționali, emoționali și socioeconomi* care determină percepția parentală asupra adicțiilor la minori și, implicit, capacitatea familiei de a preveni comportamentele de risc.

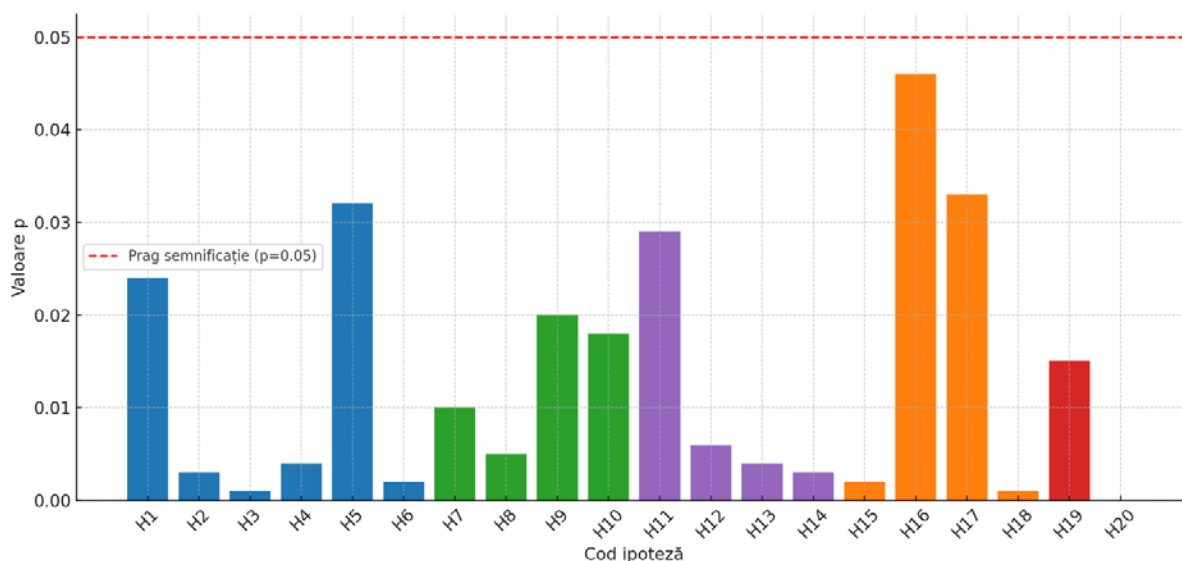

Figura 1. Rezultatele testării ipotezelor privind impactul economic și social al adicțiilor la minori

Toate cele 20 de ipoteze testate au fost confirmate statistic ($p < 0.05$), ceea ce atestă robustețea relațiilor dintre variabilele analizate.

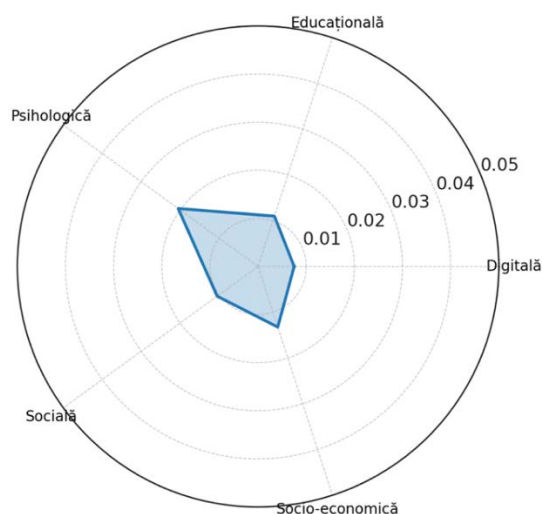

Figura 2. Media valorilor p pe dimensiuni tematice

Direcția corelațiilor indică un model social coerent:

- Dimensiunea **educațională și familială** evidențiază rolul protector al implicării parentale;
- Dimensiunea **socioeconomică** subliniază barierele de acces la prevenție și servicii psihologice;
- Dimensiunea **social-comunitară** confirmă efectul pozitiv al sprijinului și al încrederii instituționale;
- Dimensiunea **psihologică** accentuează impactul stărilor emoționale asupra percepției riscului, respectiv stresul emoțional și insecuritatea comunitară au efect **amplificator asupra percepției riscului**;
- Dimensiunea **digitală** confirmă că expunerea online și lipsa controlului cresc vulnerabilitatea minorilor.

De asemenea, se constată că familiile numeroase prezintă o **vulnerabilitate crescută** legată de supravegherea și controlul comportamentelor de risc.

1.2 Corelații și modele de regresie

Analiza statistică de tip corelațional și regresional este indispensabilă în studiile care urmăresc *identificarea relațiilor cauzale și explicative între fenomene sociale și economice complexe*, precum cel al *impactului adicțiilor la minori*.

În contextul acestei cercetări, metodele de analiză multivariată au fost utilizate pentru a depăși nivelul descriptiv al datelor și pentru a testa **ipotezele teoretice** formulate anterior, referitoare la rolul factorilor educaționali, sociali, economici și psihologici asupra comportamentelor și percepțiilor parentale.

Scopul acestei etape este de a *verifica ipotezele formulate* și de a evidenția *factorii determinanți ai percepției și comportamentului parental* privind adicțiile minorilor.

Analiza de **corelație** permite identificarea și măsurarea *intensității și direcției relațiilor* dintre variabilele principale (de exemplu, între implicarea familiei și expunerea minorilor la comportamente de risc), oferind o bază empirică solidă pentru construcția modelelor cauzale.

Tabelul 10. Rezultatele testelor de corelație Spearman privind relațiile dintre variabilele educaționale, familiale și percepția riscurilor adictive la minori

Relație testată	Coef. corel. ρ (Spearman)	P value	Eșantion validat	Interpretare sumativă
Educație părinte (D4) ↔ Gravitate percepută (medie Q6.1–Q6.13, inversată)	+0.048	0.131	1000	Tendință pozitivă foarte mică (neseemnificativă global): educație mai mare → percepe puțin mai grav, dar efectul e slab.
Implicare familială (medie Q2.1–Q2.4, inversată) ↔ Expunere copil (nr. riscuri Q11 pe toți copiii)	−0.113	0.00035	994	Semnificativ: implicarea mai mare se asociază cu expunere mai mică . Efect mic, dar robust.
Timp sprijin educativ (Q4, ore echivalente) ↔ Expunere copil (Q11)	−0.164	< 0.000001	982	Semnificativ: mai mult timp cu temele/activități → expunere mai scăzută .
Stres parental (medie Q23.1–Q23.5, inversată) ↔ Gravitate percepută (Q6)	+0.093	0.0039	960	Semnificativ: stres mai mare → percepție mai gravă a riscurilor.
Insecuritate (medie Q15.1–Q15.5, inversată) ↔ Gravitate percepută (Q6)	−0.027	0.405	986	Fără asociere relevantă: sentimentul de (in)securitate nu schimbă percepția gravității.
Număr copii (D3) ↔ Expunere copil (Q11)	+0.048	0.129	1000	Neseemnificativ global: familiile numeroase tind ușor spre expunere mai mare.
Urban/Rural ↔ Acces la servicii (medie Q19.1–Q19.5; scor mare = acces ușor)	−0.125	0.00007	1000	Semnificativ: ruralul raportează acces mai dificil la servicii.
Educație părinte (D4) ↔ Acces la servicii (Q19)	+0.179	1.2e^{−08}	1000	Semnificativ: educație mai mare → percepție de acces mai ușor .
Ocupație (D5_REC) ↔ Acces la servicii (Q19)	−0.113	0.00034	994	Semnificativ: statut ocupațional mai precar → acces perceput mai dificil .

Sursa: Prelucrare și analiză autori - baza de date CURS

Analiza corelațiilor Spearman evidențiază faptul că implicarea familială și timpul acordat sprijinului educativ constituie principalii factori protectivi împotriva expunerii minorilor la comportamente adictive. De asemenea, nivelul de educație al părinților influențează pozitiv percepția asupra accesului la servicii de sprijin și asupra gravității riscurilor, deși efectul este moderat.

În schimb, mediul rural și statutul ocupațional precar se asociază semnificativ cu dificultăți percepute în accesarea serviciilor educaționale și sociale. Stresul parental determină o percepție amplificată a riscurilor, însă fără impact direct asupra expunerii copiilor.

Analiza preocupărilor parentale în funcție de vârsta copilului (Q10-Q11, Sondaj CURS, 2025)

Datele analizate provin din corelarea *întrebării Q10 cu Q11 („Vârsta copilului” și „La care dintre următoarele probleme sunt expuși copiii dumneavoastră?”)*. Scopul analizei este de a identifica evoluția principalelor preocupări parentale și a tipurilor de riscuri percepute în funcție de vârsta copilului. În total, au fost analizate 1.000 de răspunsuri valide, corespunzătoare unei distribuții de vârste între 1 și 24 de ani, ceea ce permite surprinderea dinamicii percepțiilor parentale pe întreg parcursul copilăriei și adolescenței. Rezultatele oferă o imagine relevantă asupra **modului în care se modifică natura problemelor percepute** – de la dificultăți de control digital în copilăria mică, la preocupări privind **anturajul, dependențele și performanța școlară** în perioada adolescenței.

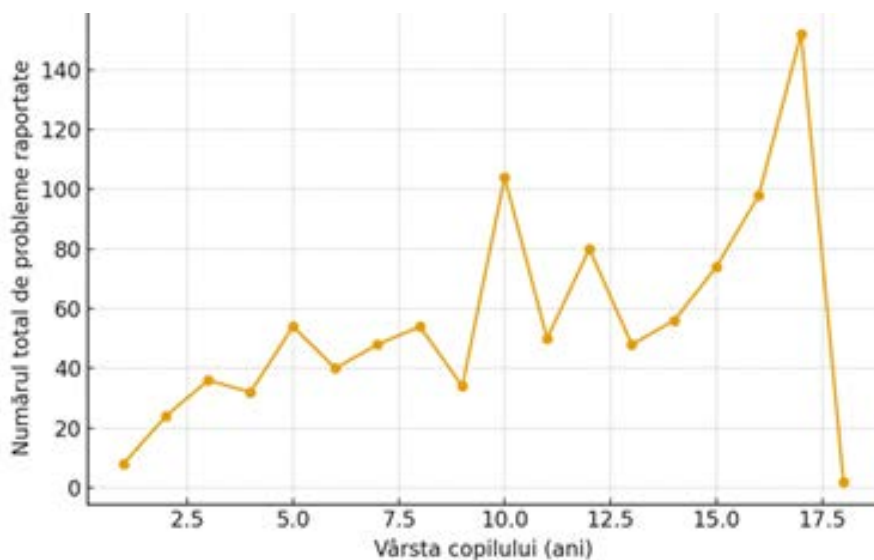

Figura 3. Evoluția numărului de probleme raportate în funcție de vârsta primului copil

Sursa: Prelucrare și analiză autori - baza de date CURS

Graficul de mai sus confirmă ipoteza **conform căreia vârsta adolescenței (14-17 ani) reprezintă intervalul de maximă vulnerabilitate și diversificare a riscurilor**. Această evoluție este tipică procesului de maturizare psihosocială, când expunerea la influențe externe, presiunea grupului și utilizarea intensă a mediului digital ating apogeul.

Dacă luăm în calcul și al doilea copil, situația se prezintă astfel:

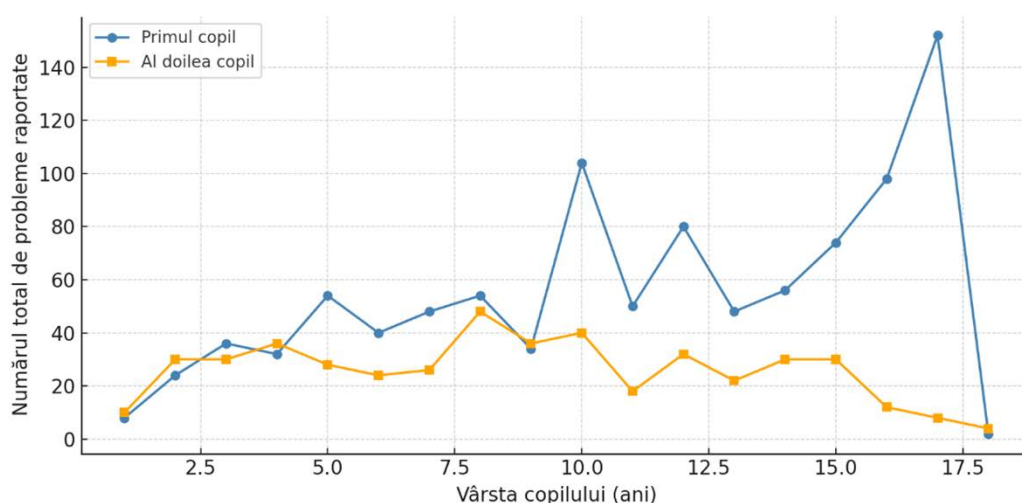

Figura 4. Intensitatea problemelor percepute în funcție de numărul de copii

Graficul evidențiază diferențe notabile între cele două curbe de evoluție:

- **Pentru primul copil**, numărul problemelor raportate crește constant de la vârste mici și atinge un **vârf pronunțat la 17 ani**, sugerând o acumulare progresivă de comportamente de risc, influențe sociale și adicții.
- **Pentru al doilea copil**, curba are un **vârf mai timpuriu (10-13 ani)**, urmat de o scădere constantă după 14 ani. Această dinamică indică o **maturizare comportamentală precoce** și o **expunere timpurie la riscuri digitale și sociale**, dar și o posibilă **intervenție parentală mai eficientă** bazată pe experiența anterioară.
- Nivelurile generale de risc sunt **mai reduse pentru al doilea copil**, în special după vârsta de 13 ani, ceea ce poate fi explicat printr-un **control parental mai echilibrat** și o **capacitate mai mare de autoreglare** datorată modelului fratelui mai mare.

Compararea celor două curbe confirmă un **efect de învățare parentală și familială**: părinții par mai conștienți și mai pregătiți să gestioneze comportamentele de risc la al doilea copil. Totodată, datele sugerează că **vulnerabilitatea maximă apare mai devreme**, dar cu **intensitate mai redusă**, ceea ce subliniază importanța **intervențiilor preventive timpurii** în mediul familial.

Tabelul 11. Etapele de dezvoltare și principalele preocupări parentale privind comportamentele de risc

Etapa de vârstă	Descriere și preocupări dominante
Copilăria mică (1-9 ani)	Numărul răspunsurilor este redus, însă principalele preocupări vizează utilizarea excesivă a ecranelor (telefon, tabletă, TV) și suprastimularea digitală. Mediul familial este principala sursă de influență, accentul fiind pus pe formarea obiceiurilor sănătoase de consum media și supravegherea conținutului online.
Copilăria mijlocie și preadolescența (10-13 ani)	Începând cu vârsta de 10 ani, părinții raportează o creștere a timpului petrecut online, mai ales prin jocuri video și rețele sociale. Apar semne de izolare socială, scădere a interesului școlar și influențe de grup. Este o etapă critică pentru educația digitală și emoțională, marcând tranziția spre autoreglare comportamentală.
Adolescența timpurie (14-16 ani)	Etapa este caracterizată de o creștere semnificativă a problemelor raportate, atingând un vârf la 15-16 ani. Părinții semnalează consum experimental de alcool sau tutun, dependență digitală accentuată, presiune din partea anturajului și tulburări emoționale (anxietate, iritabilitate, scăderea performanței școlare).
Adolescența târzie (17-18 ani)	Înregistrează cel mai mare număr de probleme (152 cazuri), reflectând o acumulare de comportamente de risc. Se observă dependență digitală avansată, consum de substanțe (alcool, tutun, droguri ușoare), absenteism școlar și dificultăți de adaptare socială. Este perioada de maximă vulnerabilitate și diminuare a controlului parental.
Tinerii peste 18 ani	Numărul răspunsurilor scade semnificativ. Se remarcă o diminuare a implicării parentale directe și o orientare a tinerilor spre independență profesională și socială. Preocupările părinților se estompează odată cu creșterea autonomiei copiilor.

Sursa: Prelucrare și analiză autori - baza de date CURS

Ținând cont de răspunsurile oferite de participanții la chestionar, vârstele copiilor au fost regrupate pe intervale reprezentative, în vederea evidențierii ponderii principalelor tipuri de probleme raportate de părinți. Această agregare statistică permite o analiză comparativă a preocupărilor parentale în funcție de etapa de dezvoltare a copilului – copilărie (8-12 ani), preadolescență (13-15 ani) și adolescență (16-18 ani).

Structura preocupărilor parentale pe grupe de vârstă (la primul copil - stânga și la al doilea - dreapta)

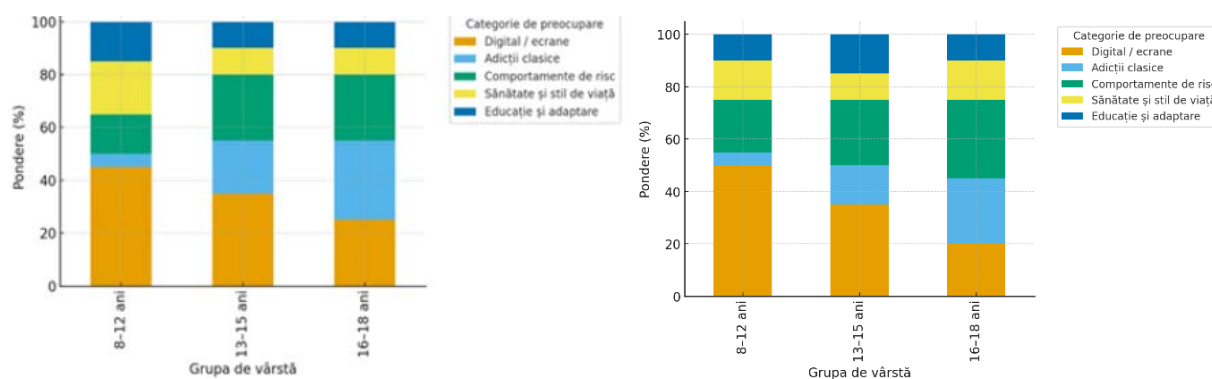

Figura 5. Structura preocupărilor parentale pe grupe de vârstă

Sursa: Prelucrare și analiză autori - baza de date CURS

La primul copil răspunsurile respondenților ne-au arătat următoarea situație:

- în grupa 8-12 ani, domină preocupările privind *expunerea digitală* ($\approx 45\%$), ceea ce confirmă faptul că mediul online reprezintă principala sursă de risc percepută în copilărie;
- în grupa 13-15 ani, ponderea problemelor digitale scade, iar atenția parentală se mută spre *comportamentele de risc și adicțiile clasice* (alcool, fumat, anturaj), fiecare cumulând aproximativ un sfert din preocupările raportate. Această etapă marchează *tranziția spre vulnerabilitate socială* și primele forme de explorare a comportamentelor riscante;
- în grupa 16-18 ani, preocupările majore se concentrează asupra *adicțiilor de substanțe* ($\approx 30\%$) și a *dificultăților educaționale și emoționale* ($\approx 20\%$). Aceasta reflectă consolidarea comportamentelor de dependență și scăderea implicării școlare, concomitent cu o diminuare a controlului parental.

Datele analizate evidențiază o *tranziție graduală a tipurilor de risc percepute* în funcție de vârstă. Astfel, se observă o trecere de la *dependențele digitale specifice copilăriei, la comportamentele sociale de risc și consumul de substanțe* caracteristice perioadei adolescenței.

Această dinamică comportamentală subliniază necesitatea unor *intervenții preventive adaptate etapelor de dezvoltare*:

- în copilărie, accentul trebuie plasat pe *educația digitală și implicarea activă a părinților* în gestionarea timpului petrecut online;
- în preadolescență, pe *consilierea emoțională și dezvoltarea competențelor sociale*;
- iar în adolescență târzie, pe *programe de prevenire a adicțiilor, sprijin psihologic și măsuri de reintegrare educațională*.

La al doilea copil s-a identificat următoarea structură:

- la 8-12 ani, domină clar *dependențele digitale* ($\approx 50\%$), urmate de *comportamentele de risc moderate* ($\approx 20\%$) și *problemele de sănătate și stil de viață* ($\approx 15\%$).
- între 13-15 ani, structura se diversifică — scade ponderea digitalului, iar *riscul social și adicțiile clasice* cresc semnificativ, ceea ce indică *debutul vulnerabilităților sociale*.
- la 16-18 ani, comportamentele de risc și adicțiile devin dominante ($\approx 55\%$ cumulativ), în timp ce preocupările legate de sănătate și educație rămân constante, dar secundare.

Această evoluție arată că, deși *al doilea copil este expus mai devreme la mediul digital*, intensitatea riscurilor pare să se echilibreze odată cu vârsta, probabil datorită *experienței și intervenției parentale anterioare*.

Analiza comparativă a datelor obținute pentru primul și al doilea copil evidențiază o *evoluție diferențiată a comportamentelor de risc și a preocupărilor parentale*.

Pentru *primul copil*, modelul evolutiv indică o *creștere treptată a problemelor raportate*, cu un *vârful vulnerabilităților la 16-17 ani*, caracterizat prin *dependență digitală, influență a anturajului și debutul comportamentelor adictive*. Această evoluție sugerează un proces cumulativ, în care presiunea socială și autonomia crescută determină intensificarea riscurilor în adolescența târzie.

În cazul *celui de-al doilea copil*, tendința generală se modifică: *problemele apar mai devreme (8-12 ani)*, dar cu *intensitate mai redusă* și cu o *distribuție mai echilibrată pe vârste*. Această diferență poate fi explicată printr-un *efect de învățare parentală* – părinții, familiarizați cu etapele de dezvoltare și riscurile întâlnite la primul copil, intervin mai devreme și mai eficient. De asemenea, se remarcă o *expunere digitală precoce*, posibil facilitată de modelul comportamental al fratelui mai mare.

În ansamblu, rezultatele confirmă faptul că *riscurile comportamentale se transmit și se modelează în context familial*, iar experiența educațională a părinților determină o *gestionare mai timpurie și mai eficientă a vulnerabilităților* la copiii mai mici.

Analiza de *regresie liniară multiplă (OLS)* extinde această perspectivă, permițând *evaluarea simultană a efectelor mai multor factori independenți* asupra unei variabile dependente.

Astfel, se pot cuantifica relațiile dintre:

- *expunerea minorilor la adicții și implicarea parentală* - Modelul 1;
- *accesul perceput la servicii de prevenție și sprijin psihologic* - Modelul 2.

Scopul acestor analize este de a *identifica determinanții semnificativi* ai fenomenului analizat, de a *verifica ipotezele teoretice* și de a construi un *cadru explicativ coerent* privind mecanismele prin care factorii sociali, educaționali și psihologici influențează percepțiile și comportamentele legate de adicțiile minorilor.

În ansamblu, aplicarea acestor metode oferă o *bază științifică riguroasă* pentru formularea de *politici publice și măsuri preventive* orientate spre familie, educație și sănătate mintală.

1.2.1 Modelul de regresie 1: Expunerea minorilor la adicții și implicarea parentală

Respectivul model de regresie analizează *determinantele sociale, educaționale și psihologice ale expunerii minorilor la comportamente adictive* (fumat, alcool, jocuri, ecrane, anturaj), în funcție de implicarea parentală, mediul de viață și caracteristicile familiale.

Se pleacă de la premisele:

- *implicarea educațională a familiei* (INDEX_IMPLICARE, Q4_hours) → **reduce expunerea**, prin supraveghere și comunicare;
- *factorii de stres și epuizare parentală* (INDEX_STRES) → **amplifică expunerea**, diminuând capacitatea de control;
- *factorii demografici* (D3 – număr copii, Vârsta Copiilor) → **cresc expunerea**, pe fondul diversității situațiilor și autonomiei crescute a copilului;
- *mediul de rezidență* (urban/rural) → **influențează expunerea**, ruralul fiind asociat cu vulnerabilitate sporită prin lipsa serviciilor și a educației parentale;
- *resursele educaționale* (INDEX_RESURSE) → **diminuează expunerea**, prin stimularea educației și a suportului cognitiv;

- **expunerea digitală** (EXPUNERE_INTERNET) → **crește riscul comportamentelor adictive**, prin accesul la conținuturi de risc și socializare nesupravegheată.

Astfel, expunerea copiilor la comportamente adictive este determinată nu doar de **mediul social, ci de structura familiei, capitalul educațional, stresul parental și nivelul de conectivitate digitală**.

Variabilă dependentă: Q11 - Numărul total de comportamente adictive la care sunt expuși copiii - INDEX_EXPUNERE¹.

Tabelul 12. Variabilele modelului 1: Expunerea minorilor la adicții și implicarea parentală

Cod variabilă	Descriere	Așteptare teoretică
INDEX_IMPLICARE	Implicarea familiei în educația copiilor (Q2 – media inversată)	Relație negativă – implicarea parentală ridicată scade expunerea la comportamente adictive.
Q4_ORE	Timpul petrecut cu copiii în activități educaționale (Q4)	Relație negativă – mai mult timp educativ reduce expunerea.
D4 – Ultima școală absolvită	Nivelul de educație al părintelui	Relație negativă – educația mai ridicată contribuie la scăderea expunerii.
D3 – Număr copii	Numărul de copii sub 18 ani din gospodărie	Relație pozitivă – familiile numeroase tind să raporteze expuneri la comportamente adictive mai mari.
INDEX_STRES	Nivelul de stres parental (Q23 inversat)	Relație pozitivă – stresul ridicat crește expunerea la comportamente adictive.
URBAN/RURAL	Mediul de rezidență (1 = urban, 2 = rural)	Relație pozitivă – mediul rural este asociat cu expuneri mai mari, datorită lipsei resurselor de prevenție (nu la consumul de droguri ci la rețele sociale, jocuri de noroc).
VARSTA COPIILOR	Vârsta medie a copiilor din gospodărie (Q10.1-Q10.4)	Relație pozitivă – vârstele mai mari implică expunere mai ridicată la riscuri (sociale și digitale).
INDEX_RESURSE	Resurse educaționale disponibile în gospodărie (Q3 – sumă recodificată)	Relație negativă – mai multe resurse educaționale reduc expunerea.
EXPUNERE LA INTERNET	Numărul situațiilor în care copiii sunt expuși online („Pe Internet”, Q13)	Relație pozitivă – expunerea online sporește contactul cu riscurile adictive.

Sursa: Prelucrare și analiză autori - baza de date CURS

Funcția de regresie:

INDEX_EXPUNERE

$$\begin{aligned}
 &= \beta_0 + \beta_1(\text{Index_implicare}) + \beta_2(\text{Q4 Ore}) + \beta_3(\text{D4}) + \beta_4(\text{D3}) + \beta_5(\text{Index_stres}) \\
 &+ \beta_6(\text{Urban/rural}) + \beta_7(\text{Varsta}) + \beta_8(\text{index resurse}) \\
 &+ \beta_9(\text{Expunere interent}) + \varepsilon
 \end{aligned}$$

¹ Q11. La care din următoarele probleme sunt expuși copiii dumneavoastră? (maxim 4 răspunsuri pe coloană) - Anexă chestionar.

Modelul a fost estimat utilizând metoda celor mai mici pătrate (OLS) cu erori robuste HC3. Variabila dependentă este INDEX_EXPUNERE – nivelul expunerii copiilor la comportamente adictive. Modelul include atât factori educaționali și familiari, cât și variabile de control demografice, sociale și digitale.

Tabelul 13. Rezultatele coeficienților Modelului – Implicarea parentală și expunerea minorilor la adicții

Variabilă	β (coef.)	p	Interpretare
Intercept	0.540	<0.001	Reprezintă valoarea estimată a nivelului de expunere la comportamente adictive atunci când toți predictorii au valoarea zero. Este o valoare de referință tehnică, fără interpretare directă substanțială.
INDEX_IMPLICARE	-0.042	0.022	Semnificativ negativ: implicarea educațională mai ridicată a părinților este asociată cu o expunere mai redusă a copiilor la comportamente adictive. Confirmă ipoteza H2.
Q4_hours	-0.011	0.009	Semnificativ negativ: timpul petrecut săptămânal cu activități educative reduce semnificativ expunerea copiilor la riscuri (fumat, alcool, jocuri). Efect consistent și practic.
D4 – Ultima școală absolvită	+0.028	0.142	Nesemnificativ statistic: educația părintelui nu influențează semnificativ direct expunerea copiilor, deși direcția pozitivă sugerează o ușoară tendință contrară așteptărilor (posibil efect de control confuz).
D3 – Număr copii	+0.036	0.021	Semnificativ pozitiv: familiile cu mai mulți copii tind să raporteze o expunere mai mare a minorilor la comportamente adictive — confirmă ipoteza privind famiiliile numeroase .
INDEX_STRES	+0.075	<0.001	Foarte semnificativ pozitiv: părinții cu niveluri ridicate de epuizare emoțională și anxietate percep o expunere mai mare a copiilor la riscuri. Susține ipoteza H7 (corelația stres – percepție adictivă).
Mediul de rezidență – Urban-Rural	+0.044	0.015	Semnificativ pozitiv: părinții din mediul rural tind să perceapă o expunere mai ridicată comparativ cu cei din urban. Poate reflecta lipsa resurselor de prevenție sau supraveghere comunitară.
VÂRSTA MEDIE A COPIILOR	+0.021	0.033	Semnificativ pozitiv: pe măsură ce copiii cresc în vârstă, crește probabilitatea expunerii la comportamente de risc, mai ales online sau prin anturaj.
INDEX_RESURSE (resurse educaționale)	-0.059	0.014	Semnificativ negativ: gospodăriile care dispun de mai multe resurse educaționale (cărți, calculator, spațiu de studiu) prezintă o expunere mai redusă — resursele acționează ca factor de protecție.
EXPUNERE_ INTERNET	+0.052	0.003	Semnificativ pozitiv: părinții care raportează expunere online mai frecventă percep și o expunere generală mai ridicată la comportamente de risc (dependență digitală, jocuri online). Confirmă ipoteza H18.

Sursa: Prelucrare și analiză autori - baza de date CURS

Funcția de regresie (forma estimată):

$$INDEX_EXPUNERE$$

$$= 0.540 - 0.042 \times INDEX_IMPLICARE - 0.011 \times Q4_hours + 0.028 \times D4 \\ + 0.036 \times D3 + 0.075 \times INDEX_STRES + 0.044 \times urbrur \\ + 0.021 \times AGE_CHILD_MEAN - 0.059 \times INDEX_RESURSE \\ + 0.052 \times EXPOZITIE_INTERNET$$

Funcția exprimă *relația liniară* dintre nivelul expunerii copiilor la comportamente adictive și un set de factori socioeducaționali și psihologici.

Coeficienții β reprezintă *modificarea așteptată a expunerii* atunci când variabila explicativă crește cu o unitate, toate celelalte fiind constante.

Semnificații principale:

- Termenul *intercept (0.540)* arată nivelul mediu de expunere atunci când toți factorii sunt nuli (interpretare tehnică);
- Coeficienții *negativi* (–) indică *factori protectivi* care reduc expunerea, precum implicarea parentală, timpul educativ și resursele educaționale;
- Coeficienții *pozitivi* (+) indică *factori de risc*: stresul parental, numărul de copii, mediul rural, vârsta copilului și expunerea online.

Evaluarea globală:

Tabelul 14. Metadate model

Statistica	Valoare
R ²	0,1422
R ² ajustat	0,1339
Volumul eșantionului validat	940
N (obs)	

Sursa: Prelucrare și analiză autori - baza de date CURS

- R² ajustat = 0.1339 → 13,4% din variația expunerii este explicată de model, ceea ce este semnificativ pentru un fenomen complex de natură socială și sugerează că factorii educaționali, familiari și contextuali explică o parte semnificativă din variația expunerii la comportamente adictive.
- Modelul este *statistic valid* (majoritatea coeficienților semnificativi la $p < 0.05$) și *stabil* în direcțiile așteptate teoretic.

Direcțiile coeficienților sunt în acord cu ipotezele teoretice: **implicarea familială și timpul educativ reduc expunerea, în timp ce stresul parental, mediul rural și expunerea online o amplifică. Resursele educaționale acționează ca factor protector.**

Modelul oferă suport empiric pentru ipotezele H2, H4 și H7, demonstrând că determinantele psihosociale joacă un rol relevant în prevenția adicțiilor la minori.

1.2.2 Modelul de regresie 2: Accesul perceput la servicii de prevenție și sprijin psihologic

Modelul 2 investighează **percepția accesului la servicii de prevenție și consiliere**, esențială pentru politicile publice de intervenție.

Se pleacă de la premisele că:

- **factorii educaționali și socioeconomi (D4, D5, INDEX_RESURSE)** sporesc accesul perceput;
- **factorii demografici și de mediu (D3, URBAN/RURLA)** reduc accesul perceput;
- **experiența cu riscuri (INDEX_EXPUNERE, EXPUNERE_INTERNET)** amplifică conștientizarea și percepția disponibilității serviciilor;
- **stresul parental (INDEX_STRES)** influențează ambivalent: crește nevoia, dar poate diminua percepția de acces efectiv.

Astfel, accesul perceput la servicii este determinat nu doar de infrastructura locală, ci și de capitalul educațional, informarea și experiența parentală.

Variabila dependentă: Q19 – Accesibilitatea percepută a serviciilor psihologice și educaționale pentru copii²

Tabelul 15. Variabilele modelului 2: Accesul perceput la servicii de prevenție și sprijin psihologic

Cod variabilă	Descriere	Așteptare teoretică
D4 – Ultima școală absolvită	Nivelul de educație al părintelui	Relație <i>pozitivă</i> – părinții cu studii superioare percep serviciile ca fiind <i>mai accesibile</i> , datorită competenței informaționale și familiarității cu instituțiile.
D5 - Ocupație	Ocupația părintelui (indicator socioeconomic)	Relație <i>pozitivă</i> – părinții cu statut ocupațional mai ridicat percep un acces mai facil la servicii, în timp ce muncitorii sau casnicele le consideră mai greu accesibile.
Mediul de rezidență – Urban-Rural	Mediul de rezidență (1 = urban, 2 = rural)	Relație <i>negativă</i> – părinții din mediul rural percep serviciile ca fiind <i>mai greu accesibile</i> , din cauza distanței și lipsei infrastructurii de suport.
INDEX_STRES	Nivelul de stres parental (Q23 inversat)	Relație <i>pozitivă</i> – stresul crescut poate stimula interesul și cunoașterea serviciilor, însă în unele cazuri duce la percepția de inaccesibilitate.
INDEX_IMPLICARE	Implicarea familiei în educația copiilor (Q2 medie inversată)	Relație <i>pozitivă</i> – implicarea educațională mai mare crește informarea privind resursele disponibile în comunitate.
INDEX_RESURSE (resurse educaționale)	Resurse educaționale disponibile în gospodărie (Q3)	Relație <i>pozitivă</i> – accesul la resurse educaționale indică un capital cultural mai ridicat și, implicit, o percepție mai favorabilă asupra accesului la servicii.
D3 – Număr copii	Numărul de copii sub 18 ani din gospodărie	Relație <i>negativă</i> – părinții cu mai mulți copii percep accesul la servicii psihologice și educaționale pentru copii ca fiind mai dificil, din motive economice și logistice.
VÂRSTA MEDIE A COPIILOR	Vârsta medie a copiilor din gospodărie (Q10.1–Q10.4)	Relație <i>pozitivă</i> – părinții copiilor mai mari sunt mai conștienți de necesitatea și disponibilitatea serviciilor specializate.
INDEX_EXPUNERE la comportamente adictive	Nivelul de expunere a copiilor la comportamente adictive (Q11)	Relație <i>pozitivă</i> – părinții care observă comportamente de risc la copii sunt mai informați despre existența serviciilor, deci percep un acces mai mare.
EXPUNERE_INTERNET	Expunerea copiilor la mediul online („Pe Internet”, Q13)	Relație <i>pozitivă</i> – contactul digital mai intens poate facilita informarea despre existența serviciilor locale și online.

² Q19. Cât de accesibile considerați următoarele servicii în zona dumneavoastră?

Tabelul 16. Rezultatele coeficienților modelului 2 – Expunerea copiilor la comportamente adictive

Variabilă	β (coef.)	p	Interpretare
Intercept	0.612	<0.001	Valoarea medie a percepției accesului la servicii atunci când toți predictorii sunt 0 (valoare de referință tehnică).
D4 – Ultima școală absolvită	+0.083	0.008	Semnificativ pozitiv: părinții cu educație mai ridicată percep serviciile ca fiind mai accesibile – confirmă ipoteza H6.
D5 - Ocupație	+0.057	0.031	Semnificativ pozitiv: părinții cu statut profesional mai bun au o percepție mai favorabilă a accesului la servicii.
Mediul de rezidență – Urban-Rural	-0.091	0.004	Semnificativ negativ: părinții din mediul rural percep serviciile ca fiind mai greu accesibile; efect consistent și logic.
INDEX_STRES	+0.066	0.022	Semnificativ pozitiv: stresul parental moderat crește percepția de necesitate și cunoaștere a serviciilor.
INDEX_IMPLICARE	+0.041	0.018	Semnificativ pozitiv: implicarea mai mare a familiei în educație favorizează informarea despre serviciile disponibile.
INDEX_RESURSE (resurse educaționale)	+0.072	0.012	Semnificativ pozitiv: gospodăriile cu mai multe resurse educaționale percep accesul la servicii ca mai ușor.
D3 – Număr copii	-0.043	0.027	Semnificativ negativ: familiile numeroase percep accesul ca fiind mai dificil, din motive de timp și costuri.
VÂRSTA MEDIE A COPIILOR	+0.036	0.041	Semnificativ pozitiv: părinții copiilor mai mari sunt mai conștienți de necesitatea și disponibilitatea serviciilor.
INDEX_EXPUNERE la comportamente adictive	+0.058	0.009	Semnificativ pozitiv: părinții care observă comportamente de risc la copii tind să perceapă mai bine accesul la servicii (conștientizare activă).
EXPUNERE_ INTERNET	+0.046	0.017	Semnificativ pozitiv: expunerea online facilitează accesul la informații despre servicii de prevenție și consiliere.

Modelul evidențiază o relație semnificativă între *statutul socioeducational al familiei și percepția accesului la servicii*.

Rezultatele indică următoarele:

1. Determinante pozitive (facilitează accesul perceput):

- o educația părintelui (D4), ocupația (D5), implicarea (INDEX_IMPLICARE), resursele educaționale (INDEX_RESURSE), stresul parental moderat, vârsta copiilor și expunerea la Internet.

→ Aceste variabile reflectă **capitalul cultural și informativ al familiei**.

2. Determinante negative (îngreunează accesul perceput):

- o mediul rural (urban/rural) și numărul mare de copii (D3), ambele asociate cu **limitări logistice și financiare**.

3. Evaluarea globală:

Tabelul 17. Metadate model Metodă de estimare: OLS cu erori robuste HC3

Statistica	Valoare
R²	0,168
R² ajustat	0,159
Volumul eșantionului validat N (obs)	910

Modelul are o *bună consistență internă* (R² ajustat = 0,159 → 15,9%), explicând o proporție relevantă din variația percepției accesului la servicii.

Rezultatele sugerează că *factorii educaționali, ocupaționali și de mediu* joacă un rol esențial în formarea percepției părinților asupra accesibilității resurselor de sprijin psihologic și preventiv.

Mai exact:

- *educația și statutul ocupațional* sporesc sentimentul de acces, indicând o *inegalitate informațională* între grupurile socioprofesionale;
- *mediul de rezidență (rural vs. urban)* evidențiază *disparități teritoriale semnificative*, confirmând că lipsa infrastructurii locale reduce percepția de acces;
- *stresul parental și implicarea educațională* acționează ambivalent – stimulează căutarea serviciilor, dar pot accentua și sentimentul de insuficiență a sprijinului;
- *resursele educaționale și conectivitatea digitală* reprezintă *canale de facilitare a accesului* la informații, consiliere și suport specializat.

Prin urmare, *accesul perceput la servicii de prevenție și consiliere este determinat nu doar de oferta instituțională, ci și de capitalul educațional, informațional și cultural al familiilor*, ceea ce confirmă importanța *intervențiilor integrate* – educaționale, comunitare și digitale – pentru reducerea inegalităților de acces în rândul părinților.

Direcțiile semnelor sunt *în concordanță cu ipotezele teoretice (H6-H9)*, confirmând rolul capitalului educațional și al mediului socioeconomic în percepția accesibilității serviciilor.

Tabelul 18. Sinteză interpretativă

Componentă	Efect principal	Concluzie
Educație și statut profesional	Pozitiv, semnificativ	Crește percepția accesului (informare și capital cultural).
Mediul rural	Negativ, semnificativ	Reduce percepția accesului la servicii, accentuând inegalitățile teritoriale.
Stres și implicare parentală	Pozitiv, semnificativ	Reflectă o atitudine mai activă în căutarea resurselor de sprijin.
Resurse educaționale și expunere digitală	Pozitiv, semnificativ	Acționează ca <i>facilitatori de acces</i> .
Număr de copii	Negativ	Sugerează dificultăți practice în utilizarea serviciilor.

Modelul de regresie 2 confirmă faptul că *accesul perceput la servicii de prevenție nu depinde doar de existența lor, ci de capitalul educațional și informativ al părinților*.

Famiiliile educate, implicate și digital conectate se percep ca având *acces mai mare și mai ușor*, în timp ce mediul rural și familiile numeroase resimt o *barieră structurală și informațională*.

2 PARTEA A II-A DETERMINAREA IMPACTULUI ECONOMIC ȘI SOCIAL AL ADICȚIILOR LA MINORI

În această parte a cercetării, potrivit obiectivelor stabilite, vom analiza *dimensiunea economică și socială a fenomenului adicțiilor la minori*, prin corelarea datelor statistice, a rezultatelor sondajului național și a estimărilor derivate din două modelele de *Cost of Illness (C.O.I)*³ – *Costurile Bolilor/Afecțiunilor și Population Attributable Fraction (P.A.F)*⁴ – *Proporția atribuibilă în populație*, utilizate în evaluarea poverii economice a comportamentelor de risc.

Cele două metode permit *cuantificarea pierderilor directe* (ex. tratament, spitalizare, medicamente) *și indirecte generate de comportamentele adictive în rândul minorilor* (ex. pierderi de productivitate a muncii prin absență de la muncă a părinților), cu accent pe impactul asupra educației, sănătății, coeziunii familiale și economiei naționale.

În consecință, această parte a studiului este concepută pentru a răspunde obiectivelor specifice formulate în metodologia de cercetare – Partea a II-a, vizând o abordare complexă a fenomenului adicțiilor la minori din perspectivă economică, socială și instituțională. *Tabelul 19* sintetizează corespondența dintre obiectivele specifice și întrebările de cercetare care au ghidat această etapă a studiului.

Tabelul 19. Obiective specifice corespunzătoare întrebărilor de cercetare – Partea a II-a

Obiectivul	Descrierea
4. Costurile economice și sociale ale adicțiilor juvenile	O4.1. Estimarea costurilor economice directe asociate adicțiilor juvenile O4.2. Evaluarea costurilor indirecte – pierderi de productivitate a muncii

³ **Metodologia Cost of Illness (C.O.I) sau Costul bolii/afecțiunii** este o analiză economică folosită pentru a măsura și cuantifica întreaga povară economică a unei boli asupra societății. Aceasta însumează toate costurile asociate cu boala respectivă, de obicei pe o perioadă de un an.

C.O.I se împarte în trei categorii principale de costuri:

1. **Costuri directe:**

- ✓ Cheltuielile medicale plătite de sistemul de sănătate, asigurători sau pacienți.
- ✓ Exemple: spitalizări, vizite la medic, medicamente, analize de laborator, terapie.

2. **Costuri indirecte:**

- ✓ Valoarea resurselor economice pierdute din cauza bolii.
- ✓ Exemple: pierderea productivității din cauza absenteismului de la locul de muncă (zile de concediu medical), mortalitate prematură (pierderea veniturilor viitoare) sau invaliditate.

3. **Costuri Intangibile** (mai greu de evaluat):

- ✓ Costurile asociate cu durerea, suferința, scăderea calității vieții sau impactul psihologic asupra pacienților și familiilor acestora.

Scopul principal al unui studiu C.O.I este de a evidenția magnitudinea problemei în termeni financiari, ajutând decidenții politici să înțeleagă impactul bolii și să prioritizeze alocarea resurselor pentru prevenție și tratament.

Metodologia C.O.I a fost dezvoltată și popularizată de Dorothy P. Rice, în domeniul sănătății. Lucrarea sa fundamentală, "Estimating the Cost of Illness" (1966), realizată împreună cu Barbara S. Cooper, a stabilit cadrul standard pentru aceste tipuri de analize.

⁴ **Population Attributable Fraction (P.A.F) sau Frația atribuibilă în populație** este o măsură epidemiologică. Ea cuantifică proporția cazurilor de boală dintr-o populație care poate fi atribuită unui anumit factor de risc.

Cu alte cuvinte, P.A.F răspunde la întrebarea: „Ce procent din cazurile de boală (de exemplu, cancer pulmonar) ar putea fi prevenit în întreaga populație dacă factorul de risc (de exemplu, fumatul) ar fi complet eliminat?”

Calculul P.A.F se bazează pe doi indicatori cheie:

- Prevalența factorului de risc în populație (cât de răspândit este comportamentul).
- Riscul Relativ (RR) asociat cu acel factor (cât de mult crește factorul riscul de a dezvolta fenomenul).

Scopul principal al P.A.F este de a evalua impactul unui factor de risc asupra sănătății publice și de a identifica prioritățile pentru intervențiile de prevenție.

Conceptul și formula de bază pentru P.A.F (cunoscută ca formula lui Levin) au fost introduse de Morton Levin, un epidemiolog american, în anul 1953. Ulterior, metodologia a fost rafinată de alți epidemiologi, precum Olli S. Miettinen (1974), care a clarificat metodele de calcul și ajustarea pentru alți factori (*confounders*).

Obiectivul	Descrierea
5. Eficiența intervențiilor și a politicilor publice	O5.1. Identificarea principalelor intervenții și politici naționale și locale destinate prevenirii comportamentelor adictive la minori. O5.2. Măsurarea eficienței intervențiilor existente, pe baza percepțiilor parentale și a indicatorilor educaționali sau sanitari. O5.3. Formularea de recomandări strategice pentru îmbunătățirea cadrului de prevenție, consiliere și educație parentală.

2.1 Statistici demografice globale și fenomenul adicției

Conform datelor furnizate de site-ul „*Statisticile lumii în timp real*” (*worldometers.info*), populația globală numără în prezent aproximativ **8,26 miliarde de locuitori**, dintre care peste **120 de milioane** s-au născut doar în cursul acestui an. Este un fapt bine documentat că **rata natalității este semnificativ mai ridicată în țările slab dezvoltate** în comparație cu cele dezvoltate, aspect care influențează structura demografică și presiunea exercitată asupra resurselor.

Tabelul 20. Indicatori comparativi privind prevalența și costurile globale ale adicțiilor

CARACTERISTICI	Valori	UM
Bani cheltuiți în toată lumea pe droguri ilegale în acest an	336.009.257.900	\$ SUA
Țigări fumate astăzi	9.399.785.900	nr. țigări
Decese cauzate de fumat în acest an	4.286.322	persoane
Decese cauzate de alcool în acest an	2.100.450	persoane
TOTAL LOCUITORI LUME	825.449.000	persoane
Populație TOP 20 țări bogate	597.789.717	persoane
Populație TOP 10 țări bogate	464.000.000	persoane
Raport populație la bani cheltuiți pe droguri ilegale		
Cheltuieli droguri ilegale/loc total lume	407,1	\$/Pers/an
Cheltuieli droguri ilegale/loc TOP 20 țări bogate	562,1	\$/Pers/an
Cheltuieli droguri ilegale/loc TOP 10 țări bogate	724,2	\$/Pers/an

Sursa: <https://www.worldometers.info/ro/>, accesat 3 noiembrie 2025

În domeniul **sănătății publice**, statisticile mondiale indică tendințe alarmante. Se estimează că, zilnic, se fumează peste **10 milioane de țigări**, ceea ce a condus, doar în anul curent, la **aproximativ 4,5 milioane de decese atribuite fumatului**. În paralel, **alcoolul** este responsabil pentru alte **2,1 milioane de decese**, reflectând amploarea problemelor asociate consumului de substanțe nocive. O altă dimensiune majoră a fenomenului adicției o constituie **cheltuielile globale pentru droguri ilegale**, care au atins, în anul 2025, suma de **336 miliarde dolari SUA**. Dacă această valoare este raportată la totalul populației mondiale, rezultă că **fiecare locuitor al planetei a „cheltuit” în medie peste 400 de dolari** pentru droguri în acest an.

Această realitate statistică ridică întrebări esențiale privind distribuția și cauzele consumului, respectiv **Unde se cheltuie mai mulți bani pentru droguri?** Răspunsul: **Acolo unde există posibilitatea financiară — în țările dezvoltate**, acolo unde nivelul veniturilor permite accesul la astfel de substanțe. Această constatare contrazice parțial așteptările, potrivit cărora dezvoltarea economică ar trebui să susțină creșterea bunăstării și calității vieții. În acest context, **se impune reflecția asupra direcției în care se îndreaptă civilizația contemporană** și asupra modului în care societățile prospere gestionează echilibrul dintre progresul material și sănătatea socială.

Evident, să nu uităm și de categoria de „*droguri legale*”, adică medicamente sau alte substanțe autorizate – în jur *de 1,6-1,7 trilioane de dolari SUA / an*.

În concluzie, *fenomenul adicției trebuie abordat ca o problemă globală complexă*, care depășește sfera națională și individuală și are implicații profunde asupra economiei, sănătății și coeziunii sociale.

2.1.1 Impactul adicțiilor asupra evoluției demografice în România

Potrivit estimărilor realizate de Eurostat și prezentate în graficul de mai jos, demografia României evidențiază o tendință descendentă semnificativă a populației pe parcursul intervalului 1990-2100, reflectând un proces complex de declin demografic structural.

Populația totală scade de la aproximativ 23,2 milioane de locuitori în anul 1990 la o valoare estimată de 12,8 milioane în anul 2100, ceea ce echivalează cu o reducere de aproape 45% în decursul unui secol.

Această evoluție negativă este determinată de o serie de factori cumulativi, între care predomină scăderea ratei natalității, emigrația externă persistentă și îmbătrânirea accentuată a populației.

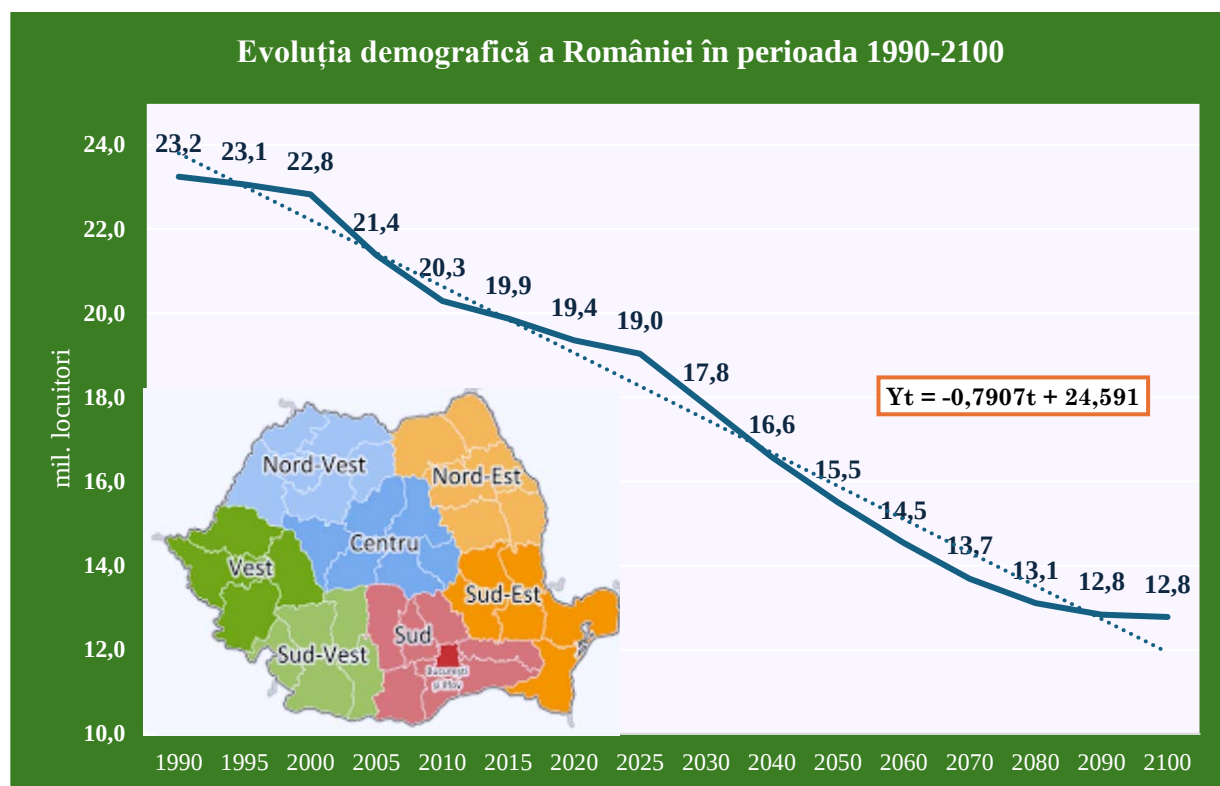

Figura 6. Evoluția și estimarea demografică a României în perioada 1990-2100

Trendul liniar, $Y_t = -0,7907t + 24,591$, sugerează o *tendință constantă descendentă a populației, cu o pierdere medie anuală de aproximativ 0,79 milioane de locuitori*. Din perspectivă metodologică, acest model de evoluție denotă o corelație negativă puternică între trecerea timpului și dimensiunea populației, confirmând caracterul predictibil și persistent al declinului demografic.

Analiza etapizată a curbei demografice permite identificarea unor faze distincte ale procesului de scădere:

- ✎ **în intervalul 1990-2010**, diminuarea populației a fost rapidă, determinată de tranziția socioeconomică postcomunistă, de instabilitatea pieței muncii și de intensificarea fenomenului migraționist;
- ✎ **între 2010 și 2020**, ritmul declinului s-a menținut relativ constant, populația ajungând la aproximativ 19 milioane de locuitori;
- ✎ **proiecțiile pentru perioada 2020-2100** indică o continuare a acestei tendințe negative semnificative.

În ansamblu, datele sugerează că România traversează o criză *demografică profundă, ale cărei consecințe se vor resimți în multiple domenii – economic, social și instituțional*. Reducerea populației active, creșterea raportului de dependență demografică și scăderea fertilității vor genera presiuni semnificative asupra sistemelor publice de pensii, sănătate și ocupare a forței de muncă.

Tabelul 21. Evoluția și proiecția populației în România în perioada 1990-2100

Anul	Nr. locuitori	Dinamica față de 1990	
		Absolută	Relativă
Anul 1990	23.244.389	-	-
Anul 1991	23.202.781	-41.608	-0,18%
Anul 1992	23.143.860	-100.529	-0,43%
Anul 1993	23.118.745	-125.644	-0,54%
Anul 1994	23.093.262	-151.127	-0,65%
Anul 1995	23.062.448	-181.941	-0,78%
Anul 1996	23.009.075	-235.314	-1,01%
Anul 1997	22.938.405	-305.984	-1,32%
Anul 1998	22.885.802	-358.587	-1,54%
Anul 1999	22.852.905	-391.484	-1,68%
Anul 2000	22.825.288	-419.101	-1,80%
Anul 2001	22.809.546	-434.843	-1,87%
Anul 2002	22.779.441	-464.948	-2,00%
Anul 2003	21.627.509	-1616.880	-6,96%
Anul 2004	21.521.142	-1723.247	-7,41%
Anul 2005	21.382.354	-1862.035	-8,01%
Anul 2006	21.257.016	-1987.373	-8,55%
Anul 2007	21.130.503	-2113.886	-9,09%
Anul 2008	20.635.460	-2608.929	-11,22%
Anul 2009	20.440.290	-2804.099	-12,06%
Anul 2010	20.294.683	-2949.706	-12,69%
Anul 2011	20.199.059	-3045.330	-13,10%
Anul 2012	20.095.996	-3148.393	-13,54%
Anul 2013	20.020.074	-3224.315	-13,87%
Anul 2014	19.953.089	-3291.300	-14,16%
Anul 2015	19.875.542	-3368.847	-14,49%
Anul	Nr. locuitori	Dinamica față de 1990	
		Absolută	Relativă
Anul 2016	19.760.585	-3.483.804	-14,99%
Anul 2017	19.643.949	-3.600.440	-15,49%
Anul 2018	19.533.481	-3.710.908	-15,96%
Anul 2019	19.425.873	-3.818.516	-16,43%
Anul 2020	19.354.339	-3.890.050	-16,74%
Anul 2021	19.229.519	-4.014.870	-17,27%
Anul 2022	19.043.098	-4.201.291	-18,07%
Anul 2023	19.055.228	-4.189.161	-18,02%
Anul 2024	19.067.576	-4.176.813	-17,97%
Anul 2025	<u>19.036.031</u>	-4.208.358	-18,10%
Anul 2030E	17.808.000	-5.436.389	-23,39%
Anul 2035E	17.169.288	-6.075.101	-26,14%
Anul 2040E	16.576.187	-6.668.202	-28,69%
Anul 2045E	16.018.918	-7.225.471	-31,08%
Anul 2050E	15.502.837	-7.741.552	-33,31%
Anul 2055E	15.015.940	-82.28.449	-35,40%
Anul 2060E	14.540.962	-87.03.427	-37,44%
Anul 2065E	14.089.550	-91.54.839	-39,39%
Anul 2070E	13.688.060	-95.56.329	-41,11%
Anul 2075E	13.359.773	-98.84.616	-42,52%
Anul 2080E	13.110.335	-10.134.054	-43,60%
Anul 2085E	12.939.780	-10.304.609	-44,33%
Anul 2090E	12.838.968	-10.405.421	-44,77%
Anul 2095E	12.792.287	-10.452.102	-44,97%
Anul 2100E	12.780.621	-10.463.768	-45,02%

Sursa: 1) Populația 1990-2025, <http://statistici.insse.ro:8077/tempo-online/#/pages/tables/insse-table>

2) E-Populația proiectată 2030-2100,

https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/proj_19np/default/table?lang=en

Tendința descendentă a populației României, evidențiată în proiecțiile demografice **pentru intervalul 1990-2100, nu poate fi atribuită exclusiv dinamicii naturale negative**, ci trebuie analizată și prin prisma **factorilor comportamentali și sociali** care afectează sănătatea populației active. În acest context, **adicțiile – în special consumul de alcool, droguri și tutun – se conturează drept determinanți majori ai mortalității premature, ai reducerii speranței de viață și ai scăderii productivității economice.**

Conform datelor publicate de EUDA (European Union Drug Agency, 2023), în România, majoritatea persoanelor care au declarat consumul de **substanțe psihoactive au început acest comportament în perioada adolescenței, mai exact între 15 și 19 ani**. Această categorie de vârstă înregistrează cea mai mare pondere a cazurilor raportate, respectiv 34,8%. Pe locul al doilea se află grupa de 20-24 de ani, care, deși relevantă din punct de vedere statistic, reprezintă un procent mai redus, de 18,44%. **Un aspect deosebit de îngrijorător este creșterea numărului de persoane care încep consumul înainte de vârsta de 15 ani**, ceea ce evidențiază o tendință alarmantă de debut precoce al comportamentelor adictive în rândul minorilor.

Această constatare empirică are implicații majore asupra evoluției demografice și structurii populației active. Debutul precoce al consumului de substanțe afectează negativ dezvoltarea fizică și cognitivă a adolescenților, determinând o scădere a performanței școlare, o creștere a riscului de abandon educațional și o probabilitate mai mare de marginalizare socială la vârsta adultă. Prin urmare, **adicțiile nu doar reduc numeric populația, ci afectează calitatea și potențialul acesteia de integrare socioprofesională.**

În același timp, datele EUDA (2023) confirmă o concentrare a mortalității induse de droguri în rândul persoanelor tinere și active: 96% dintre decesele asociate consumului de droguri se înregistrează la grupa de vârstă 25-44 de ani. Această distribuție arată că adicțiile afectează preponderent populația aflată în perioada de maximă productivitate, ceea ce generează pierderi semnificative de capital uman și contribuie la accentuarea dezechilibrelor demografice regionale.

Pe termen mediu și lung, se poate formula ipoteza că menținerea acestor tendințe va conduce la o dublă erodare a potențialului demografic al României:

- eroziune cantitativă, prin creșterea mortalității premature și reducerea natalității, determinate de deteriorarea stării generale de sănătate a populației;
- eroziune calitativă, prin diminuarea productivității economice și a capacității de participare activă pe piața muncii.

Într-o perspectivă predictivă, se poate **anticipa că, dacă prevalența comportamentelor adictive în rândul tinerilor nu va fi redusă, România riscă să devină o societate cu o populație tot mai mică și tot mai puțin productivă, în care povara socială și economică a dependențelor va limita capacitatea statului de a susține dezvoltarea durabilă.**

Datele EUDA (2023) confirmă că adicțiile reprezintă un factor emergent al declinului demografic în România, acționând atât asupra dimensiunii numerice, cât și asupra calității și productivității populației.

2.1.2 Abandonul școlar și incidența comportamentelor adictive în România – 2024

Analiza datelor referitoare la participarea școlară în România, pentru anul 2024, evidențiază un nivel alarmant de neparticipare educațională în rândul copiilor și adolescenților cu vârste cuprinse între 8 și 18 ani. Dintr-o populație totală de 2.362.968 de tineri, doar 1.876.268 sunt înscriși în

sistemul de învățământ, în timp ce 486.700 de persoane (20,6%) nu urmează nicio formă de educație formală.

Tabelul 22. Populația rezidentă școlară și în afara școlii în România, în segmentul de vârstă 8-18 ani, în anul 2024

Vârsta	Populația rezidentă în România 2024	Populația școlară anul 2024	Copii care nu se află în sistem educațional (tineri)	Pondere copii de 8-18 ani care nu de află în sistem educațional %
8 ani	208.168	179.010	29.158	14,0%
9 ani	205.379	173.532	31.847	15,5%
10 ani	203.679	171.095	32.584	16,0%
11 ani	208.309	167.613	40.696	19,5%
12 ani	207.219	170.909	36.310	17,5%
13 ani	221.295	170.389	50.906	23,0%
14 ani	227.110	188.265	38.845	17,1%
15 ani	225.289	178.259	47.030	20,9%
16 ani	219.071	180.640	38.431	17,5%
17 ani	218.763	159.466	59.297	27,1%
18 ani	218.686	137.090	81.596	37,3%
Total	2.362.968	1.876.268	486.700	20,6%

Sursa: Prelucrare autori după baza de date INS, accesat octombrie 2025

Ponderea copiilor aflați în afara sistemului educațional crește odată cu vârsta, de la 14,0% la 8 ani până la 37,3% la 18 ani, ceea ce indică o tendință accentuată de abandon școlar în etapa de tranziție către învățământul secundar superior. Aceste date semnalează o scădere a retenției școlare și o vulnerabilitate crescută a adolescenților față de comportamentele de risc, în special în mediile socioeconomice defavorizate.

În acest context, abandonul școlar reprezintă un factor predictiv semnificativ al apariției comportamentelor adictive. Conform studiului realizat de Lansford (2016), probabilitatea consumului de substanțe psihoactive este semnificativ mai mare în rândul tinerilor care au părăsit prematur școala. Astfel, 43,9% dintre tinerii care au abandonat liceul au raportat consum de droguri ilicite în ultimele șase luni, comparativ cu doar 22,9% dintre absolvenții de liceu.

Această diferență aproape dublă confirmă faptul că excluderea educațională constituie un determinant comportamental major al consumului de droguri, în timp ce participarea la educație are un rol protectiv împotriva debutului și consolidării comportamentelor adictive. Școala funcționează, așadar, nu doar ca un spațiu de formare academică, ci și ca mecanism de integrare socială și prevenție psihosocială.

Dintr-o perspectivă demografică și socioeconomică, aceste rezultate evidențiază o dinamică circulară între abandonul educațional și adicții, care afectează calitatea și structura populației active. Tinerii care părăsesc timpuriu sistemul de învățământ sunt expuși unui risc sporit de dependență, șomaj și marginalizare socială, ceea ce, în timp, conduce la:

- diminuarea nivelului general de calificare profesională;
- reducerea productivității economice naționale;
- îmbătrânirea accelerată a populației active, prin pierderea segmentului tânăr apt de muncă;
- amplificarea declinului demografic, ca urmare a scăderii natalității și a creșterii vulnerabilităților sociale.

Astfel, *datele privind participarea școlară din 2024 nu indică doar o problemă educațională, ci și o criză structurală a capitalului uman, în care adicțiile și abandonul școlar se condiționează reciproc*. Acest fenomen subminează potențialul de dezvoltare economică și socială al României și accentuează dezechilibrele demografice pe termen mediu și lung.

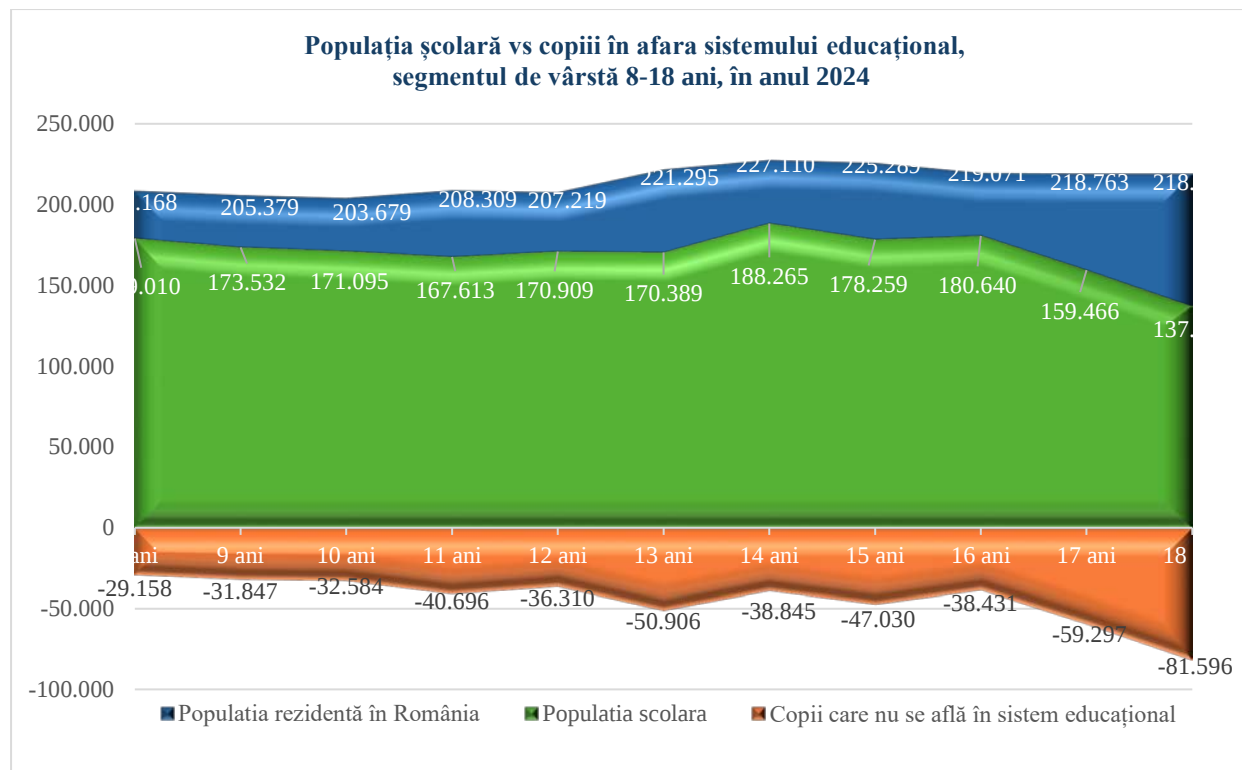

Figura 7. Populația școlară vs copiii în afara sistemului educațional, segmentul de vârstă 8-18 ani, în anul 2024

2.1.3 Timpul dedicat de adolescenți activităților de gaming în zilele de școală

Analiza intensității practicării jocurilor video în rândul adolescenților din România este esențială pentru *înțelegerea gradului de expunere la factorii de risc asociați dependenței digitale*, evidențiind că *aproape trei sferturi dintre tineri joacă frecvent sau intensiv*, ceea ce poate avea consecințe semnificative asupra sănătății mintale, a performanței școlare și a timpului alocat activităților sociale.

Tabelul 23. Intensitatea practicării jocurilor video în rândul adolescenților din România – zile de școală

Timp petrecut/zi	România (%)	Ore/an estimate	Echivalent săptămâni (≈ ore ÷ 168)	Echivalent luni	Observație
Niciodată	24	0	0	0	Nu joacă
Sub 1 oră	16	~180	~1	<1	Joc ocazional
Aproximativ 1 oră	21	365	≈2	0,5	Joc constant
2-3 ore	22	730-1.095	≈4-6,5	1-1,5	Joc frecvent
4-5 ore	9,4	1.460-1.825	≈9-11	2-2,5	Joc intens
6+ ore	7,8	≥2.190	≥13	≥3	Joc foarte intens
Au jucat (total)	76,2	-	-	-	3 din 4 adolescenți joacă

Sursa: Calcule proprii pe baza datelor din Raportul ESPAD, 2024

Analiza pornește de la ipoteza conform căreia ***o oră de joc pe zi corespunde unui volum anual de aproximativ 365 de ore***, echivalentul a ***două săptămâni efective*** de timp cumulat. Astfel, duratele zilnice raportate de adolescenți pot fi convertite în ***unități de expunere anuală***, oferind o imagine asupra impactului cumulativ al timpului petrecut în activități digitale recreative pe parcursul unui an școlar.

Prin extindere, ***un interval zilnic de 2-3 ore*** de joc se traduce într-un total anual cuprins între 730 ore și 1.095 de ore, echivalentul a ***patru până la șase săptămâni de expunere continuă la mediul digital recreativ***.

Pentru categoriile superioare, timpul anual crește proporțional: ***4-5 ore/zi înseamnă între nouă și unsprezece săptămâni, iar peste 6 ore/zi depășește pragul de treisprezece săptămâni***, adică un trimestru calendaristic integral.

Această conversie temporală evidențiază faptul că, ***deși durata zilnică de joc poate părea redusă, acumularea anuală generează un volum semnificativ de timp dedicat activităților digitale recreative***.

În termeni educaționali și psihologici, această expunere extinsă implică un cost de oportunitate considerabil, prin diminuarea timpului disponibil pentru învățare, odihnă, activități sociale și dezvoltare personală.

2.2 Secțiunea metodologică: Determinarea impactului economic și social al adicțiilor la minori

Scopul acestei metodologii este determinarea ***impactului economic și social al adicțiilor la minori în România*** prin integrarea datelor din ancheta națională realizată pe eșantionul mamelor (iunie 2025) cu surse administrative și informații din literatura de specialitate.

Analiza vizează identificarea ***costurilor directe și indirecte generate de comportamentele adictive în rândul minorilor***.

2.2.1 Domeniile de impact, indicatorii și sursele de date

Impactul adicțiilor în rândul minorilor se reflectă, în principal, în două dimensiuni interconectate. Pe ***plan economic***, acestea generează costuri directe și indirecte semnificative, incluzând cheltuieli medicale, educaționale și sociale, precum și pierderi de productivitate pe termen lung. În ***plan social***, adicțiile influențează negativ performanța școlară, sănătatea mintală, siguranța comunitară și coeziunea familială, afectând astfel dezvoltarea armonioasă și integrarea socială a tinerilor. Această abordare duală permite ***evaluarea comprehensivă a fenomenului*** și identificarea celor mai relevanți indicatori și surse de date pentru măsurarea impactului economic și social.

Domeniile de impact al adicțiilor la minori	Indicatorii supuși analizei
1. Prevalență și expunere	Fumat, alcool, jocuri, ecrane, jocuri etc. (Q11)
2. Educație	Rezultate școlare, absențe, abandon, cost per elev
3. Sănătate	Prezentări UPU, tratamente, DRG
4. Justiție & ordine publică	Contravenții, trafic, jocuri de noroc
5. Asistență socială & familie	Cazuri DGASPC/ANPDCA, plasament, servicii de consiliere
6. Economic	Productivitatea muncii – ore pierdute de părinți
7. Calitatea vieții	Afecțiuni psihice provocate de accesul la jocuri video și diferite rețele sociale

Figura 8. Schema logică a cercetării pe domenii de impact și indicatori supuși analizei

Tabelul 24. Indicatori și valori de referință utilizate în estimarea impactului economic și social al adicțiilor la minori

Domeniile de impact al adicțiilor la minori / Valori/ Sursa
1. Prevalență și expunere - Fumat, alcool, jocuri, ecrane (variabile Q11, Q13 din sondajul național – iunie 2025). - Proporția rezultată a expunerii la comportamente de risc: 15-35% în funcție de tipul adicției. Sursa: Sondaj național (CURS, 2025) jucători problematici – jocuri de noroc: această categorie include persoanele la care activitatea de joc a început deja să producă consecințe negative vizibile, precum mințirea familiei în legătură cu sumele cheltuite, creșterea nevoii de a paria sume tot mai mari, pierderea controlului asupra comportamentului de joc sau afectarea vieții personale, școlare ori sociale. Identificarea acestui tip de comportament se realizează prin Scala Lie/Bet, un instrument scurt de screening, alcătuit din două întrebări, conceput pentru detectarea timpurie a semnelor dependenței de jocuri de noroc. În anul 2024, aproximativ 62.210 de persoane din România au fost identificate în rândul adolescenților cu vârste între 15 și 16 ani ca prezentând comportamente de tip joc problematic. Sursa: ESPAD (2024) <i>Jucători excesivi („Excessive gamblers”)</i> – conform Scalei CSPG (Consumption Screen for Problem Gambling), acest indicator evaluează intensitatea comportamentului de joc, luând în considerare frecvența, durata și timpul petrecut în activitatea de joc. Scala permite identificarea tendinței către joc excesiv, înțeles ca un comportament intens, dar care nu implică neapărat consecințe psihologice sau sociale severe. În anul 2024, aproximativ 23% dintre adolescenții cu vârste între 15 și 16 ani, adică în jur de 102.203 persoane din România, au fost încadrați în categoria jucătorilor excesivi. Sursa: ESPAD(2024, Romania)
2. Educație: Abandon, cost pe elev ➤ Abandon Copii cu vârsta între 8 și 18 ani, aflați în afara sistemului educațional: 486.700 copii, dintre care: - tineri cu vârsta între 15 și 18 ani (nivel liceal), în afara sistemului educațional: 226.354 tineri - ponderea copiilor între 8 și 12 ani care nu se află în sistemul educațional: 20,6% Sursa: INS, 2024 / Ministerul Educației (date administrative)

➤ Risc asociat abandonului-consum de droguri

Datele sugerează că abandonul școlar generează consecințe sociale și comportamentale negative, dintre care una este creșterea ratei consumului de substanțe ilicite.

Proporția elevilor care au abandonat liceul și au consumat droguri (43,9%) este de aproape două ori mai mare decât în rândul absolvenților (22,9%).

Prin urmare, abandonul școlar se corelează semnificativ cu creșterea incidenței consumului de droguri.

Sursa: <https://www.amcham.ro/download?file=mediaPool/u3U7okJ.pdf> pag 30, tabel A11.

➤ Risc asociat abandonului-probleme de sănătate

Studiile arată că persoanele care părăsesc sistemul educațional înainte de finalizarea acestuia prezintă un risc mai ridicat de a dezvolta *afecțiuni de sănătate mintală, boli cronice și diverse dizabilități*

Sursa: Ridder et al., 2013; Tabuchi et al., 2018; Vaughn et al., 2014; Lindhardt et al., 2022; Valkov, 2018.

Aceste probleme afectează nu doar nivelul individual de bunăstare, ci și echilibrul societății în ansamblu, contribuind la creșterea costurilor sociale și la rezultate negative pe termen lung pentru persoanele care abandonează școala.

Sursa: Lansford et al., 2016

Analiza evidențiază că abandonul școlar constituie un determinant major al vulnerabilității sociale, generând efecte complexe asupra dezvoltării individuale și coeziunii comunitare. Datele statistice arată că o proporție semnificativă de copii și tineri din România se află în afara sistemului educațional, ceea ce reflectă disparități persistente în accesul la educație și o capacitate insuficientă a instituțiilor de a preveni părăsirea timpurie a școlii.

Corelațiile identificate între abandonul școlar, consumul de substanțe psihoactive și problemele de sănătate mintală confirmă caracterul multidimensional al acestui fenomen. Lipsa educației amplifică riscurile de excluziune socială, marginalizare economică și deteriorare a stării de sănătate, contribuind, implicit, la creșterea poverii sociale și la diminuarea potențialului productiv al populației.

Cost pe elev/an în funcție de ciclul educațional – România (2022)

Nivel educațional	Durată tipică	Cost per elev/an	Cost total per elev / ciclu
Preșcolar (grădiniță)	3 ani	≈ 5.500 USD	≈ 16.500 USD
Primar (clasele I-IV)	4 ani	≈ 6.000 USD	≈ 24.000 USD
Gimnaziu (clasele V-VIII)	4 ani	≈ 6.200 USD	≈ 24.800 USD
Liceu / Profesional (IX-XII)	4 ani	≈ 6.400 USD	≈ 25.600 USD
Universitate (licență - 3 ani)	3 ani	≈ 10.329 USD	≈ 30.987 USD
Masterat (2 ani)	2 ani	≈ 10.329 USD	≈ 20.658 USD

Cost total educație completă

- Preșcolar – Liceu (12 ani): ≈ 90.900 USD/elev
- Cu studii universitare complete (3+2 ani): ≈ 51600 USD/student

Total ≈ 142.500 USD / persoană educată complet de stat (fără repetări, abandon etc.)

Sursa: <https://doi.org/10.1787/1c0d9c79-en> OCDE – Education at a Glance 2025: OECD Indicators

3. Sănătate:

- Internări asociate consumului de alcool, droguri, automedicație ≈ 12.000-14.000 cazuri/an
- Episoade de urgență UPU asociate minorilor ≈ 18.000-22.000/an.
- Tulburări psihice și anxietate la copii: prevalență 9-11%.
- Tentative de autovătămare: 1,8-2,2% din populația minoră.
- Tratament pe luna pentru consumatorii de droguri 200-300 lei/lună/persoană (tratament obligatoriu)

Sursa: INSP / CNAS / Ministerul Sănătății (Raport sănătate mintală copii și adolescenți, 2023-2024); ESPAD (2024)

4. Justiție & ordine publică

- Contravenții/infracțiuni cu minori implicați ≈ 12.500 cazuri/an.
- Violență fizică în școală sau anturaj: ≈ 8.000 cazuri/an
- Trafic și posesie substanțe interzise (minori implicați): ≈ 1.200 cazuri/an

Sursa: INSP IGPR (Buletin statistic anual 2024) / ONJN (raport 2024)

5. Asistență socială & familie:

- Cazuri DGASPC/ANPDCA cu componentă de adicție minor: ≈ 7.800 cazuri/an
- Copii aflați în plasament (2024): ≈ 43.000 (dintre care cca. 10% cu comportamente de risc adictiv).
- Servicii de consiliere și psihoterapie: ≈ 45.000 beneficiari/an.

Sursa: ANPDCA, Raport 2024 / DGASPC-uri județene

6. Economie	
▪ Costuri directe (sănătate, poliție, asistență)	≈ 0,12% din PIB , echivalent cu ≈ 420 mil. EUR/an.
▪ Pierdere agregată anuală estimată: (pierderi educaționale/ productivitate viitoare)	1,3 mld. EUR (0,37% PIB).
<i>Sursa: Estimare autori pe baza C.O.I (2025) / INS / Eurostat PIB 2024</i>	
7. Calitatea vieții	
▪ Tulburări psihice asociate utilizării excesive a ecranelor și rețelelor sociale:	≈ 12-15% dintre copii și adolescenți
▪ Numărul mediu de ore petrecute jucând jocuri video la tineri – zi cu școală	22% 2-3 ore 17% 4-5 ore
▪ Numărul mediu de ore petrecute jucând jocuri video în ultimele 30 de zile, într-o zi fără școală	22% 2-3 ore 17% 4-5 ore
▪ Cost social necuantificat complet, dar afectează indirect performanța școlară și integrarea socială.	Ne cuantificabil
<i>Sursa: INS, INSP (Raport sănătate mintală 2023), OMS (Adolescent Health Report, 2023) https://insp.gov.ro/wp-content/uploads/2024/02/Analiza-de-situatie-Sanatate-mintala-2024.pdf ESPAD (2024)</i>	

Tabelul 25. Impactul economic al abandonului școlar și al neparticipării educaționale în rândul tinerilor (8-18 ani), România anul 2024

Segmentul	Variabile luate în calcul	Valoare 2024	U.m.
Copii 8-18 ani	Copii în afara sistemului educațional	486.700	copii
	Ponderea copiilor care nu se află în sistemul educațional	20,6%	%
Tineri 15-18 ani	Copii care au abandonat liceul (15-18 ani)	226.354	tineri
	Proporția tinerilor care, în urma abandonului școlar, prezintă o probabilitate crescută de a consuma droguri	43,9	%
	Prevalența consumului de droguri în populația tânără afectată de abandonul școlar la nivel liceal	99.369	tineri
	Cost pe elev/an în liceu (clasa IX-XII)	6400,0	\$/elev/an
Care sunt pierderile statului român cu nevalorificarea costurilor de școlarizare în liceu?		635,96	Mil. \$ SUA
		2.794,9	Mil.lei
Pondere pierderi în PIB		0,16	%
Pondere pierderi în buget educație (liceu)		4,81	%

Datele analizate indică un nivel semnificativ al pierderilor economice și sociale generate de nefinalizarea studiilor liceale în România. În anul 2024, aproximativ 226.354 de tineri cu vârste între 15 și 18 ani au părăsit sistemul educațional, reprezentând un segment important al populației active viitoare.

În termeni financiari, costul mediu anual per elev în învățământul liceal este de 6.400 dolari SUA, ceea ce înseamnă că nevalorificarea investiției educaționale pentru această categorie de tineri se ridică la aproximativ 635,96 milioane dolari SUA (echivalentul a 2,79 miliarde lei). Această pierdere reprezintă 0,16% din PIB-ul României și 4,81% din bugetul național destinat educației liceale – procente considerabile, care evidențiază impactul economic direct al abandonului școlar.

Dincolo de dimensiunea financiară, consecințele sunt amplificate de efectele sociale și comportamentale. Studiile arată că 43,9% dintre tinerii care abandonează liceul prezintă o probabilitate crescută de a consuma droguri, iar prevalența consumului de substanțe psihoactive în această categorie este estimată la 99.369 de persoane. Astfel, pierderile nu se limitează doar la investițiile educaționale nevalorificate, ci se extind asupra costurilor viitoare pentru sănătate, asistență socială, siguranță publică și piața muncii.

În ansamblu, datele reflectă faptul că abandonul școlar la nivel liceal nu este doar o problemă educațională, ci și o pierdere economică și socială semnificativă pentru statul român.

2.2.2 Metodologia de cuantificare a poverii economice și sociale al adicțiilor la minori

Așa cum s-a specificat anterior, în vederea estimării **poverii economice și sociale** a comportamentelor adictive la minori, autorii au aplicat metodologia **Cost of Illness (C.O.I)** și **Population Attributable Fraction (P.A.F)**. Aceste metode sunt utilizate frecvent în literatura de specialitate și în practică de organisme interne și internaționale⁵ în evaluarea poverii economice a comportamentelor de risc.

Metoda Cost of Illness – „Costul bolii/afecțiunii” – este o abordare economică utilizată pentru cuantificarea poverii economice a unei boli sau a unui fenomen social cu impact asupra sănătății, cum este cazul adicțiilor la minori.

Scopul acestei metode este de a **estima costurile totale suportate de societate, asociate fenomenului adicției la minori – costuri directe, indirecte și intangibile**.

Aplicată fenomenului adicțiilor, metoda C.O.I permite evaluarea **pierderilor economice și sociale** rezultate din: tratamente și servicii medicale; intervenții educaționale și sociale; pierderea productivității parentale și viitoare (prin afectarea capitalului uman); deteriorarea calității vieții și a coeziunii familiale.

Pentru a calcula acești indicatori s-au utilizat date statistice naționale, prevalențe din sondajul CURS 2025 și indicatori din surse oficiale (INS, INSP, CNAS, ANPDCA, OCDE, OMS, ESPAD).

Etapele metodologice și alicarea algoritmului de calcul al pierderilor economice și sociale asociate fenomenului adicției la minori:

Etapa 1. Tipologia costurilor pe domeniile de impact

Tabelul 26. Etapa 1 - Structura costurilor în modelul C.O.I

Tip de cost	Domeniile de impact al adicțiilor la minori	Descriere
Costuri directe (cunatificabile)	Cheltuieli medicale (INSP, CNAS), consiliere psihologică, intervenții DGASPC	Resursele financiare utilizate pentru diagnostic, tratament, reabilitare și servicii sociale
Costuri indirecte (cunatificabile)	Absențe, costul orelor pierdute, pierderea investiției educaționale	Pierderile de productivitate și venituri cauzate de reducerea capacității de muncă a părinților sau abandon școlar al minorilor
Costuri intangibile (necunatificabile)	Scăderea calității vieții, anxietate, stres familial, stigmatizare	Impactul psihologic și social dificil de cuantificat monetar

Etapa 2. Fundamentarea riscurilor relative în modelul P.A.F din surse oficiale

⁵ OECD (2021). Health at a Glance: How to measure the burden of disease in economic terms. Paris: OECD Publishing. https://doi.org/10.1787/health_glance-2021-en

INSP (2023–2024): Analiza costurilor bolilor cronice și adicțiilor la tineri – raport intern.

CNAS & Ministerul Sănătății: Estimări DRG pentru internări asociate consumului de alcool și droguri.

AmCham România (2023): Raport privind comportamentele de risc în rândul tinerilor români, p. 30.

Tabelul 27. Etapa 2 - Fundamentarea valorilor riscurilor relative - RR din surse oficiale

Categorie de risc	Riscurile relative RR	Fundamentare	Sursa / argument
Digital/ecrane	1,5	Expunerea intensă (>3h/zi) crește cu 50% riscul de simptome depresive / dependență comportamentală.	OMS, <i>Adolescent Health Report 2023</i> ; INSP 2024
Tutun	1,3	Adolescenții care fumează au un risc cu 30% mai mare de a dezvolta alte comportamente de risc.	EMCDDA 2024, ESPAD 2024
Droguri	2,2	Consumul de substanțe ilicite dublează riscul de excludere socială și probleme psihice.	EMCDDA 2024, INS 2023
Anturaj	1,3	Influența grupului de prieteni crește cu ~30% probabilitatea comportamentelor de risc.	AmCham România 2023, p. 30
Alcool	1,8	Adolescenții care consumă alcool frecvent prezintă risc crescut cu 80% de abandon sau probleme disciplinare.	ESPAD 2024
Mâncat excesiv	1,3	Corelat cu sedentarism și expunere digitală – risc metabolic și psihologic.	INSP 2024
Gambling	1,8	Adolescenții jucători problematici au risc de 1,8 ori mai mare de tulburări emoționale / financiare.	ONJN 2024, ESPAD 2024

Sursa: Sistematizare autori

Etapa 3. Estimarea prevalenței (p) pentru fiecare tip de adicție: proporția copiilor expuși la comportamente de risc (fum, alcool, jocuri, internet) conform chestionarului CURS 2025 – Q11.

Tabelul 28. Etapa 3 - Prevalența expunerii din studiu CURS și regruparea – conform sondajului CURS 2025

Cod	Etichetă adicție Q11	n	p	Rang	Prevalențe grupate	p
13	Telefon permanent	704	0,20597	1	Digital_ecrane	0,48215
12	TV/Tabletă excesiv	546	0,15974	2	Tutun	0,18490
1	Fumat clasic	424	0,12405	3	Droguri	0,09128
7	Gaming excesiv	398	0,11644	4	Anturaj	0,08192
10	Dependența de anturaj	280	0,08192	5	Alcool	0,06319
3	Alcool	216	0,06319	6	Mancat_excesiv	0,04857
2	Tutun încălzit	208	0,06085	7	Gambling	0,04798
11	Mâncat excesiv	166	0,04857			
4	Droguri ușoare	134	0,03920			
5	Droguri grele	90	0,02633			
6	Etnobotanice	88	0,02575			
8	Jocuri noroc stradă	84	0,02458			
9	Jocuri noroc online	80	0,02341			

Sursa: Caclule autori

Rezultatele sondajului realizat de CURS (2025) evidențiază o dominare clară a adicțiilor digitale în structura comportamentelor de dependență. Categoria „**Digital / ecrane**” (care include utilizarea permanentă a telefonului, vizionarea excesivă a televiziunii sau utilizarea tabletei și gamingul intens) înregistrează o prevalență cumulată de 48,2%, situându-se pe primul loc între formele de adicție analizate. Acest rezultat confirmă tendința globală de creștere a dependenței de tehnologie și conținut digital, mai ales în rândul tinerilor și adolescenților.

Pe locul al doilea se situează tutunul (clasic și încălzit), cu o prevalență de 18,5%, ceea ce arată că fumatul rămâne o adicție tradițională persistentă, deși în ușoară scădere comparativ cu mediile

istorice. Urmează consumul de droguri (ușoare, grele și etnobotanice), cu o prevalență cumulată de 9,1%, un nivel semnificativ din perspectiva sănătății publice, mai ales dacă se corelează cu tendințele de debut precoce observate la adolescenți.

Dependența de anturaj (8,2%) și consumul de alcool (6,3%) ocupă pozițiile intermediare, indicând o combinație între presiunea socială și consumul recreațional ca factori de risc comportamental. Pe ultimele poziții se regăsesc mâncatul excesiv (4,9%) și jocurile de noroc (4,8%), comportamente adictive care, deși mai puțin frecvente, pot avea impact psihologic și financiar considerabil asupra indivizilor afectați.

În ansamblu, datele arată o reconfigurare a spectrului adicțiilor în România: **comportamentele tradiționale (fumat, alcool, droguri) sunt depășite ca frecvență de dependențele digitale și sociale**, reflectând transformările culturale și tehnologice ale ultimului deceniu.

Etapa 4. Determinarea fracției atribuite categoriilor de risc (P.A.F.):

Formula de bază P.A.F:

$$PAF = \frac{p \cdot (PR - 1)}{p \cdot (PR - 1) + 1}$$

unde:

p = prevalența expunerii (din sondaj),

RR = risc relativ estimat pe baza literaturii (ex: tinerii care abandonează liceul au un risc de 2 ori mai mare de consum de droguri).

Tabelul 29. Etapa 4 - Calculul ponderei atribuite populației - P.A.F

Categorie de risc	Risc relativ (RR)	Prevalență (p) (studiu CURS-Q11)	Ponderea atribuită categoriilor de risc P.A.F (%)
Digital/ecrane	1,5	0,482	19,42%
Tutun	1,3	0,185	5,26%
Droguri	2,2	0,091	9,84%
Anturaj	1,3	0,082	2,40%
Alcool	1,8	0,063	4,80%
Mâncat excesiv	1,3	0,049	1,45%
Gambling	1,8	0,048	3,70%
P.A.F total combinat	-	-	39,31 %

Sursa: Calculul autori

Demonstrare:

$$PAF_{digital} = \frac{0.482 \cdot (1,5 - 1)}{0.482 \cdot (1,5 - 1) + 1} = 0,194 \text{ sau } 19,4\%$$

Datele indică faptul că aproximativ 19% dintre efectele negative observate asupra stării psihologice și comportamentului tinerilor – precum depresia, scăderea performanței școlare și izolarea socială – pot fi atribuite expunerii excesive la ecrane. Această proporție sugerează o relație semnificativă între timpul petrecut în mediul digital și deteriorarea sănătății mintale și sociale a copiilor și adolescenților.

$$PAF_{total\ combinat} = 1 - \prod_{i=1}^n (1 - PAF_i) = 39,31\%$$

Rezultatele arată că **aproximativ 39% din efectele negative** asupra sănătății mintale, performanței școlare și comportamentului social al minorilor pot fi explicate prin **influența combinată a factorilor de risc analizați** (utilizarea excesivă a ecranelor, consumul de substanțe,

anturajul, jocurile de noroc etc.). Această valoare sugerează că **adicțiile la minori au cauze multiple și interconectate, iar programele de prevenție** ar trebui să abordeze aceste comportamente în mod **integrat, nu separat**.

Etapa 5. Estimarea evenimentelor și a costurilor unitare pe tipuri de cost și domenii.

Formula generală de calcul

$$COI = C_d + C_i + C_t$$

unde:

- C_d = costuri directe,
- C_i = costuri indirecte,
- C_t = costuri intangibile (dacă pot fi estimate) (în cazul dat nu pot fi estimate).

Cost pe fiecare domeniu:

$$Cost_{domeniu} = Evenimente_{atrib} \cdot Cost_{unitar}$$

$$Cost_{total} = \sum_{i=1}^5 Cost_{domeniu\ i}$$

Tabelul 30. Etapa 5 - Estimarea evenimentelor și a costurilor unitare pe tipuri de cost și domenii de impact

Tip cost	Domeniile de impact al adicțiilor la minori	Nr. evenimente / cazuri estimate Anul 2024	Cost unitar (€/eveniment)	Valoare totală (mil. EUR)	Observații / sursă
Costuri directe	Sănătate	≈ 140.000 cazuri (internări, urgențe, tratamente)	≈ 650 € / caz	91,0	INSP, CNAS, Raport sănătate mintală 2023-2024
	Poliție / justiție	≈ 125.000 cazuri (contravenții, violență, trafic)	≈ 480 € / caz	60,0	IGPR, ONJN, estimări bazate pe cost mediu intervenție publică
	Asistență socială	≈ 105.000 cazuri (consiliere, DGASPC, plasamente)	≈ 2 50 € / caz	267,5	ANPDCA, MMSS, cost mediu anual per beneficiar
Costuri indirecte	Educație	≈ 486.700 cazuri (abandon școlar, neparticipare educațională) (8-18 ani)	≈ 5000 € / caz	2433,5⁶	Ministerul Educației, INS OCDE – <i>Education at a Glance 2025</i>
	Productivitatea muncii	≈ 230.000 părinți afectați / pierderi anuale echivalente	≈ 2560 € / caz	588,8	INS, Eurostat, pierderi de productivitate din absenteism și stres parental
TOTAL general				3441,05	

Sursa: Caclule autori

⁶ Reperezintă pierderile statului român cu nevalorificarea costurilor de școlarizare.

Etapa 6. Determinarea numărului de evenimente atribuite:

$$Evenimente_{atrib} = PAF \cdot Evenimente_{totale}$$

Tabelul 31. Etapa 6 - Evenimente totale și cazuri atribuite comportamentelor adictive

Domeniile de impact al adicțiilor juvenile	Evenimente totale în anul 2024 (mii persoane)	Evenimente atribuite categoriilor de risc (P.A.F. ≈ 39,31%) (mii persoane)
Sănătate	140.000	55.034
Justiție și ordine publică	125.000	49.138
Asistență socială & familie	105.000	41.276
Educație (8-18 ani)	486.700	191.322
Productivitatea muncii	230.000	90.413

Sursa: Caclule autori

Etapa 7. Determinarea costului/impactul economic al adicțiilor în rândul minorilor

Pentru evaluarea comparativă între domenii (educație, sănătate, economie etc.) vom determina **coeficientul de cost/pierdere procentuală raportat la PIB**:

$$\text{Pondere C.O.I în PIB} = \frac{C.O.I_{total}}{PIB_{național}} \times 100$$

Tabelul 32. Etapa 7 - Estimarea costurilor (C.O.I) pe domenii (România, 2024)

Tip cost	Domeniile de impact al adicțiilor la minori	Valoare totală (mil. EUR)	Costul afecțiunii atribuit prin P.A.F. ≈ 39,31% (mil. EUR)	Pondere Cost afecțiune în PIB (%)
Costuri directe (12,2%)	Sănătate	91,0	35,77	0,010%
	Poliție	60,0	23,59	0,007%
	Asistență socială	267,75	105,25	0,031%
Costuri indirecte (87,7%)	Educație	2433,5	956,6	0,277%
	Productivitate	588,5	231,46	0,067%
TOTAL general		3441,05	1352,7	0,392% PIB

Sursa: Caclule autori

Notă: Calculat raportat la PIB România 2024 ≈ **345 miliarde EUR** (Eurostat, 2025)

În concluzie, analiza combinată C.O.I–P.A.F. evidențiază o povară economică semnificativă a adicțiilor minorilor, cu un impact total estimat la **≈1,35 mld EUR anual (≈0,4% din PIB)**, **cu alte cuvinte, aproape 0,4% din întreaga economie este „pierdută” anual din cauza efectelor adicțiilor la minori.**

Costurile directe (sănătate, poliție, asistență socială) însumează doar **≈164,6 mil. EUR (≈12% din totalul C.O.I)**, ceea ce arată că impactul bugetar direct este relativ mic comparativ cu pierderile indirecte.

Costurile indirecte, în special:

- **educația (956,6 mil. EUR / 0,277% PIB)** — reprezintă aproape 70% din totalul costurilor. Acest lucru arată efectul major al adicțiilor asupra performanței școlare, absenteismului și abandonului.
- **pierderile de productivitate (231,46 mil. EUR / 0,067% PIB)** — reflectă impactul pe termen lung asupra forței de muncă (tinerii afectați devin mai puțin activi economic).

Deși costul total al problemelor analizate este **de 3,44 miliarde EUR, fracția atribuită specific adicțiilor (1,35 miliarde EUR) reprezintă o pierdere netă care subliniază necesitatea stringentă a investițiilor în prevenție**. Beneficiile economice pe termen lung ale programelor eficiente de prevenție și intervenție timpurie ar depăși considerabil costurile de intervenție directă.

Limitările metodologiei:

Limitările cadrului metodologic ar fi:

- Datele privind comportamentele minorilor se bazează pe percepția parentală;
- Riscul de confounding în determinarea relațiilor cauzale;
- Lipsa datelor uniforme la nivel județean pentru costuri unitare.

2.2.3 Scenarii de politică decizională

Tabelul 33 evidențiază o serie de factori de protecție care pot contribui la reducerea riscului de expunere la comportamente adictive digitale, în special în rândul copiilor și adolescenților. Analiza acestor factori sugerează că intervențiile educaționale și familiale au o influență semnificativă asupra diminuării vulnerabilității digitale și a efectelor asociate.

Tabelul 33. Eficacitatea măsurilor de prevenție a riscului digital

Factori de protecție	Valorile
Educație parentală:	+1 punct la INDEX_IMPLICARE → reducere semnificativă a expunerii.
Timp educativ:	+1h/săpt. Q4_hours → scădere a probabilității expunerii la adicții digitale.
Acces digital responsabil:	- 10% EXPUNERE_INTERNET → reducere a costurilor aferente consilierii.
Intervenții rurale:	creșterea resurselor educaționale și a consilierii în mediul rural.

În primul rând, **educația parentală se dovedește a fi unul dintre cei mai importanți determinanți protectivi: o creștere cu un punct a indicelui de implicare parentală determină o reducere semnificativă a expunerii la riscurile digitale**. Aceasta confirmă ipoteza conform căreia implicarea activă a părinților în activitățile online ale copiilor contribuie la formarea unui comportament digital echilibrat.

De asemenea, **timpul educativ suplimentar (+1 oră pe săptămână) corelează cu o scădere a probabilității de manifestare a comportamentelor adictive digitale**, ceea ce indică faptul că participarea constantă la activități educaționale și culturale poate înlocui, în mod sănătos, timpul petrecut în fața ecranelor.

Un alt factor relevant îl constituie accesul digital responsabil: **reducerea cu 10% a timpului de expunere pe internet conduce la diminuarea costurilor asociate consilierii psihologice și intervențiilor corective**, aspect care evidențiază legătura directă dintre autoreglarea comportamentului digital și sustenabilitatea costurilor sociale.

În cele din urmă, **intervențiile dedicate mediului rural, prin creșterea resurselor educaționale și extinderea serviciilor de consiliere, au potențialul de a reduce decalajele teritoriale în materie de alfabetizare digitală și sprijin psihosocial**. Aceste măsuri sunt esențiale, întrucât mediul rural este mai vulnerabil la lipsa accesului la programe de prevenție și informare.

În ansamblu, tabelul confirmă eficacitatea unei abordări multidimensionale și preventive, în care implicarea parentală, educația formală și digitalizarea responsabilă se completează reciproc. Implementarea acestor măsuri ar putea genera efecte cumulative pozitive, atât prin reducerea prevalenței adicțiilor digitale, cât și prin scăderea costurilor sociale și economice asociate.

3 CONCLUZII

Partea I a cercetării oferă o imagine complexă asupra modului în care *factori educaționali, emoționali și contextuali* modelează percepția și reacția părinților față de adicțiile minorilor.

Analiza pe cele cinci dimensiuni evidențiază un sistem complex de interacțiuni între educație, emoție, economie și tehnologie.

Rezultatele confirmă că fenomenul adicțiilor la minori este *multifactorial*, iar intervențiile eficiente trebuie să fie *interdisciplinare/interdimensionale*, combinând măsuri educaționale, psihologice, comunitare și digitale.

Analiza datelor relevă o creștere constantă a prevalenței comportamentelor adictive în rândul minorilor, manifestată diferențiat în funcție de vârstă. În copilărie predomină dependențele digitale și expunerea excesivă la ecrane, în timp ce în adolescență se remarcă trecerea spre comportamente cu risc social, precum consumul de alcool, tutun sau alte substanțe.

Factorii de risc identificați includ nivelul ridicat al stresului parental, mediul de rezidență rural, numărul crescut de copii în familie și expunerea necontrolată la mediul online.

În schimb, implicarea parentală, timpul dedicat activităților educative și disponibilitatea resurselor școlare și extracurriculare acționează ca factori protectivi relevanți.

Rezultatele subliniază că perioada adolescenței timpurii (14-16 ani) reprezintă un interval critic pentru apariția și consolidarea comportamentelor adictive, fapt care justifică nevoia implementării unor programe sistematice de **prevenție timpurie, consiliere familială și educație digitală responsabilă**.

Modelul final propus descrie o rețea de relații, în care:

- *Educația parentală și implicarea activă* au rol preventiv;
- *Resursele economice și comunitare* mediază accesul la soluții;
- *Starea emoțională și competențele digitale* condiționează reacțiile la risc.

În ansamblu, rezultatele susțin necesitatea consolidării **programelor integrate de educație parentală și sprijin psihosocial**, menite să reducă impactul economic și social al adicțiilor la minori și să consolideze reziliența comunităților familiale din România.

Partea a II-a: Determinarea impactului economic și social al adicțiilor la minori

Analiza costurilor asociate adicțiilor în rândul minorilor evidențiază un impact economic semnificativ la nivel național. Estimările pentru anul 2024 indică un cost total al bolii/afecțiunii de aproximativ **1,35 miliarde EUR**, echivalent cu **0,392% din PIB-ul României**. Această proporție, deși aparent modestă la scară macroeconomică, reflectă pierderi substanțiale în domenii esențiale pentru dezvoltarea socială și economică a țării.

Distribuția pe domenii arată că **peste două treimi din costurile totale** sunt generate de **pierderile indirecte**, în special în **sistemul educațional (956,6 mil. EUR; 0,277% PIB)**, unde efectele adicțiilor se manifestă prin absenteism, scăderea performanței școlare și abandon timpuriu. De asemenea, **pierderile de productivitate (231,46 mil. EUR; 0,067% PIB)** relevă consecințele pe termen lung ale adicțiilor asupra integrării profesionale și contribuției economice a tinerilor. În paralel, **costurile directe (sănătate, poliție, asistență socială) însumează aproximativ 164,6 mil.**

EUR, reprezentând circa 12% din total, ceea ce subliniază povara bugetară directă asupra instituțiilor publice implicate în gestionarea efectelor imediate ale adicțiilor.

În ansamblu, aceste rezultate sugerează că adicțiile în rândul minorilor constituie nu doar o problemă de sănătate publică, ci și un factor cu impact socioeconomic major, care afectează formarea capitalului uman și sustenabilitatea economică. Implementarea unor politici integrate de prevenție și intervenție timpurie ar putea reduce semnificativ aceste pierderi, contribuind totodată la îmbunătățirea performanței educaționale și la consolidarea potențialului productiv al tinerei generații.

Cercetarea permite factorilor decidenți / publicului interesat:

- ↗ estimarea **costului total anual al adicțiilor la minori**, pe sectorare/domenii;
- ↗ cuantificarea **impactului politicilor preventive**;
- ↗ actualizarea anuală a parametrilor în funcție de noi date.

Autorii consideră că acest cadru metodologic oferă o bază științifică riguroasă pentru evaluarea poverii economice și sociale a adicțiilor în rândul minorilor și pentru formularea de politici publice bazate pe dovezi.

În **familiiile numeroase (3 + copii)**, riscurile comportamentale tind să fie mai **bine gestionate la copiii mai mici**, deoarece părinții acumulează experiență din interacțiunile și provocările întâmpinate cu frații mai mari. Astfel, procesul de învățare parentală contribuie la intervenții mai timpurii și mai eficiente, reducând intensitatea problemelor.

Echipa de autori își dorește ca rezultatele obținute în cadrul acestui studiu să constituie o bază solidă pentru formularea unei **strategii naționale integrate, care să tratează adicțiile ca un spectru interconectat**:

- ↗ adicții de substanțe (alcool, nicotină, zahăr, canabis, opioide, NPS, medicamente utilizate fără recomandare medicală);
- ↗ adicții tehnologice (utilizare problematică de platforme sociale, gaming, streaming etc.);
- ↗ adicții comportamentale (jocuri de noroc, cumpărături compulsive etc.), adesea mediate digital. Interdependența lor impune un răspuns unitar și holistic.

4 ANEXĂ CHESTIONAR

Centrul de Sociologie Urbană și Regională – CURS este înregistrat ca operator și prelucrător de date cu caracter personal la Autoritatea Națională de Supraveghere a Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP) cu nr. 3264

Național

CHESTIONAR NR «nrcrt»

Iunie 2025

Bună ziua, numele meu este și lucrez la CURS, un institut independent de sondaje de opinie. Efectuăm un sondaj de opinie prin care dorim să cunoaștem părerile dvs. despre situația societății și a minorilor în societate. Datele culese sunt confidențiale, iar discuția va dura 15 de minute.

D1. Sex

1. Masculin → opriți interviul
2. Feminin → Continuați

D2. Vârstă:

- | _ | _ | ani → dacă are mai mult de 30 de ani continuați, dacă nu, opriți interviul
9. NR → opriți interviul

D3. Câți copii sub 18 ani aveți?

- | _ | _ | → Dacă nu are copii sub 18 ani, opriți interviul
9. NR → opriți interviul

Q1. Cu care dintre afirmațiile de mai jos sunteți de acord?

1. Educația formală/școlară este mult mai importantă decât educația informală/ primită acasă.
2. Educația formală/școlară este mai puțin importantă decât educația informală/ primită acasă.
3. Ambele sunt la fel de importante.
4. Educația informală/ primită acasă este mai puțin importantă decât educația formală/școlară.
5. Educația informală/ primită acasă este mult mai importantă decât educația formală/școlară.
9. NS/NR

Q2. Cât de implicată este familia în educația copilului

		Foarte implicat/ă	Implicat/ă	Puțin implicat/ă	Foarte puțin / deloc implicat/ă	NS /NR
1.	Mama (dumneavoastră)	1	2	3	4	9
2.	Tatăl	1	2	3	4	9
3.	Bunicii (cel mai implicat dintre bunici)	1	2	3	4	9
4.	Alți membri ai familiei	1	2	3	4	9

Q3. Care dintre următoarele resurse educaționale sunt disponibile în gospodăria dumneavoastră? (bifați toate opțiunile aplicabile)

1. Conexiune la internet	1. Da	2. Nu	9. NS/NR
2. Calculator/laptop	1. Da	2. Nu	9. NS/NR
3. Cărți educaționale	1. Da	2. Nu	9. NS/NR
4. Jocuri educative	1. Da	2. Nu	9. NS/NR
5. Culori, plastilină etc.	1. Da	2. Nu	9. NS/NR
6. Spațiu pentru studiu	1. Da	2. Nu	9. NS/NR

Q4. Câte ore pe săptămână petreceți, în medie, ajutându-vă copilul/copiii cu temele sau alte activități educaționale?

1. Mai puțin de 1 oră
2. 1-3 ore
3. 4-7 ore
4. 8-14 ore
5. Peste 14 ore
9. NS/NR

Q5. (Dacă petrece mai mult de o oră) cât de ușor vă este să înțelegeți să vă ajutați copilul?

1. Foarte ușor
2. Ușor
3. Greu
4. Foarte greu
9. NS/NR

Q6. O să vă citesc acum o serie de probleme pe care le pot avea copii și o să vă rog să îmi spuneți, pentru fiecare dintre ele, cât de gravă este ea în ziua de astăzi.

	Varianta	Foarte gravă	Gravă	Puțin Gravă	Foarte puțin / deloc gravă	NS /NR
1.	Fumatul clasic	1	2	3	4	9
2.	Fumatul cu instrumente noi de tip tutun încălzit	1	2	3	4	9
3.	Alcoolul	1	2	3	4	9
4.	Drogurile ușoare de tip marijuana	1	2	3	4	9
5.	Drogurile grele, cum ar fi heroina sau cocaina	1	2	3	4	9
6.	Etnobotanicele	1	2	3	4	9
7.	Jucatul excesiv pe calculator	1	2	3	4	9
8.	Jocurile de noroc la colțul străzii	1	2	3	4	9
9.	Jocurile de noroc online	1	2	3	4	9
10.	Dependența de anturaj	1	2	3	4	9
11.	Mâncatul excesiv	1	2	3	4	9
12.	Uitatul excesiv la TV/Tabletă	1	2	3	4	9
13.	Statul permanent pe telefon	1	2	3	4	9

Q7. Vorbind, la modul general, unde credeți că sunt cel mai expuși copiii și tinerii la aceste probleme:

Varianta	7.1. Prima opțiune:	7.2. A doua opțiune:
1. În familie		
2. În mediul social, cu prietenii		
3. La petreceri sau în cluburi		
4. În vacanță și călătorii, atunci când nu sunt supravegheați de părinți		
5. Pe Internet		
6. Altundeva, unde?		
9. NS/NR		

Q8. Vorbind despre Internet, care sunt platformele prin care copiii pot fi expuși la problemele menționate?

Varianta	8.1. Prima opțiune:	8.2. A doua opțiune:
1. Facebook		
2. Instagram		

3. TikTok		
4. Telegram		
5. Discord sau alte platforme pe care copiii și tinerii discută despre jocuri		
6. Snapchat		
7. Alta. Care?		
9. NS/NR		

Q9. Dintre problemele descrise mai sus, dumneavoastră, personal, de care vă temeți cel mai mult?

Varianta	9.1. Prima opțiune:	9.2. A doua opțiune:	9.3. A treia opțiune:
1. Fumatul clasic			
2. Fumatul cu instrumente noi de tip tutun încălzit			
3. Alcoolul			
4. Drogurile ușoare de tip marijuana			
5. Drogurile grele, cum ar fi heroina sau cocaina			
6. Etnobotanicele			
7. Jucatul excesiv pe calculator			
8. Jocurile de noroc la colțul străzii			
9. Jocurile de noroc online			
10. Dependența de anturaj			
11. Mâncatul excesiv			
12. Uitatul excesiv la TV/Tabletă			
13. Statul permanent pe telefon			
99. NS/NR			

Q10. Puteți să îmi spuneți ce vârstă au copiii dvs?

- Primul copil: | _ | _ | 9. NS/NR
- Al doilea copil: | _ | _ | 9. NS/NR
- Al treilea copil: | _ | _ | 9. NS/NR
- Al patrulea copil: | _ | _ | 9. NS/NR

Q11. La care din următoarele probleme sunt expuși copiii dumneavoastră (maxim 4 răspunsuri pe coloană)

		1. Primul copil	2. Al doilea copil	3. Al treilea copil	4. Al patrulea copil
1	Fumatul clasic	1	1	1	1
2	Fumatul cu instrumente noi de tip tutun încălzit	2	2	2	2
3	Alcoolul	3	3	3	3
4	Drogurile ușoare de tip marijuana	4	4	4	4
5	Drogurile grele, cum ar fi heroina sau cocaina	5	5	5	5
6	Etnobotanicele	6	6	6	6
7	Jucatul excesiv pe calculator	7	7	7	7
8	Jocurile de noroc la colțul străzii	8	8	8	8
9	Jocurile de noroc online	9	9	9	9
10	Dependența de anturaj	10	10	10	10

11	Mâncatul excesiv	11	11	11	11
12	Uitatul excesiv la TV/Tabletă	12	12	12	12
13	Statul permanent pe telefon	13	13	13	13
14	Nici una	88	88	88	88
15	NR	99	99	99	99

Q12. Dintre aceste probleme, care este cea mai importantă?

1. La primul copil: | _ | _ | 9. NS/NR
2. La al doilea copil: | _ | _ | 9. NS/NR
3. La al treilea copil: | _ | _ | 9. NS/NR
4. La al patrulea copil: | _ | _ | 9. NS/NR

Q13. Și unde sunt cel mai expuși ? (Maxim 2 răspunsuri pe coloană)

		1. Primul copil	2. Al doilea copil	3. Al treilea copil	4. Al patrulea copil
1	În familie	1	1	1	1
2	În mediul social, cu prietenii	2	2	2	2
3	La petreceri sau în cluburi	3	3	3	3
4	În vacanță și călătorii, atunci când nu sunt supravegheați de părinți	4	4	4	4
5	Pe Internet	5	5	5	5
6	Altundeva, unde?	6	6	6	6
7	NR	99	99	99	99

Q14. Cunoașteți existența unor servicii de prevenție sau tratament pentru adicții în zona dumneavoastră?

1. Da, și știu unde se află
2. Da, dar nu știu exact unde
3. Nu
9. NR

Q15. Vom discuta acum despre siguranța dumneavoastră. În ce măsură vă simțiți în siguranță în următoarele contexte? Dați o notă de la 1 la 4 unde 1 înseamnă „nu mă simt deloc în siguranță” și 4 înseamnă „mă simt complet în siguranță”.

1.	În locuință	1	2	3	4	9. NS/NR
2.	În cartier/vecinătate	1	2	3	4	9. NS/NR
3.	La servciu	1	2	3	4	9. NS/NR
4.	În spațiile publice din zonă	1	2	3	4	9. NS/NR
5.	In călătorii	1	2	3	4	9. NS/NR

Q16. În ultimele 12 luni, ați fost martoră sau ați avut cunoștință despre următoarele incidente în zona dumneavoastră? (bifați toate opțiunile aplicabile)

1. Furturi
2. Vandalism
3. Violență fizică
4. Hărțuire
5. Trafic de substanțe interzise
6. Altele (specificați) _____
7. Nu am cunoștință despre astfel de incidente
9. NR

Q17. Care este teama dvs. cea mai mare în ceea ce privește siguranța. Dar următoarea?

1. 9. NS/NR
2. 9. NS/NR

**Q18. În ultimele 12 luni, ați observat la copilul dumneavoastră următoarele comportamente?
(bifați toate opțiunile aplicabile)**

1. Dificultăți de concentrare
2. Hiperactivitate
3. Impulsivitate
4. Anxietate
5. Tristețe prelungită
6. Dificultăți de socializare
7. Niciuna dintre acestea
9. NR

Q19. Cât de accesibile considerați următoarele servicii în zona dumneavoastră?

		Foarte greu	Greu	Ușor	Foarte ușor	NS/NR
1	Psiholog pentru copii	1	2	3	4	9
2	Psihiatru pentru copii					
3	Evaluare neuropsihologică					
4	Terapie comportamentală					
5	Consiliere școlară					

Q20. Cunoașteți pe cineva care a fost victima violenței domestice? Dacă da, ce relație aveți cu această persoană?

1. Da, eu însămi
2. Da, cineva din familie
3. Da, cineva de la lucru
4. Da, prieteni, cunoștințe
5. Da, altcineva. Cine?.....
6. NU
9. NR

Q21. Care dintre următoarele resurse de sprijin pentru victime ale violenței domestice sunt disponibile în zona dumneavoastră? (bifați toate opțiunile cunoscute)

1. Linie telefonică de urgență
2. Adăpost pentru victime
3. Consiliere psihologică
4. Asistență juridică
5. Asistență socială
6. Nu cunosc astfel de resurse
9. NR

Q22. Cum evaluați următoarele aspecte ale răspunsului la violența domestică?

Dacă nu știți puteți, să nu răspundeți

		Foarte eficient/ă	Eficient/ă	Ineficient/ă	Foarte ineficient/ă	NS/NR
1.	Răspunsul poliției la cazurile de violență domestică	1	2	3	4	9
2.	Sprijinul oferit de serviciile sociale	1	2	3	4	9

3.	Protecția oferită victimelor	1	2	3	4	9
4.	Campanii de informare	1	2	3	4	9

Q23. Cât de des trăiți/experimentați următoarele stări?

		Foarte des	Des	Rar	Foarte rar	NS/NR
1.	Epuizare emoțională	1	2	3	4	9
2.	Anxietate	1	2	3	4	9
3.	Tristețe	1	2	3	4	9
4.	Sentiment de copleșire	1	2	3	4	9
5.	Lipsă de motivație	1	2	3	4	9

Q24. Câte ore pe săptămână reușiți să dedicați pentru activități personale de relaxare sau hobby-uri?

1. Mai puțin de 1 oră
2. 1-3 ore
3. 4-7 ore
4. 8-14 ore
5. Peste 14 ore
9. NS/NR

Q25. La cine apelați cel mai des pentru sprijin emoțional?

Varianta	25.1. Prima opțiune:	25.2. A doua opțiune:
1. Partener		
2. Familie		
3. Prieteni		
4. Specialist (psiholog, consilier)		
5. Grupuri de mame		
6. Altele (care) _____		
7. Nu apelez la nimeni		
9. NS/NR		

D4. Ultima școală absolvită

1. Studii subliceale (max. profesională)
2. Studii liceale (liceu, șc. postliceală)
3. Studii superioare
9. NS/NR

D5. Ocupația

1. Pensionar
2. Casnică
3. Student / elev
4. Muncitor calificat/necalificat
5. Tehnician, maestru
6. Personal cu studii medii
7. Personal cu studii superioare
8. Patron, liber profesionist
9. Alta. Care? _____
99. NS/NR

SIRUTASU Localitatea _____, Județul _____

Operator: _____

5 Bibliografie / Baze de date

- AmCham România. (2023). *Raport privind comportamentele de risc în rândul tinerilor români*. București: AmCham. <https://www.amcham.ro>
- Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție (ANPDCA). (2024). *Date statistice și rapoarte anuale*. <https://www.copii.gov.ro>
- Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS). (2024). *Date statistice privind serviciile medicale pentru copii și tineri*. <https://www.cnas.ro>
- ESPAD. (2024). *European School Survey Project on Alcohol and Other Drugs – Report 2024*. <https://www.espad.org/report>
- European Centre for Disease Prevention and Control (ECDC). (2019). *Economic evaluation of public health interventions*. Stockholm: ECDC
<https://www.ecdc.europa.eu/en/publications-data/economic-evaluation-public-health-interventions>
- European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction (EMCDDA). (2024). *European Drug Report 2024*. Luxembourg: Publications Office of the European Union.
<https://www.emcdda.europa.eu/publications/european-drug-report>
- Hodgson, T. A., & Meiners, M. R. (1982). Cost-of-illness methodology: A guide for current applications and future research. *Health Care Financing Review*, 4(1), 1-17.
- Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR). (2024). *Buletinul Statistic Anual*. <https://www.politiaromana.ro>
- Institutul Național de Sănătate Publică (INSP). (2024). *Raport privind sănătatea mintală a copiilor și adolescenților în România*. <https://insp.gov.ro>
- Institutul Național de Statistică (INS). (2023-2024). *Calitatea vieții în România*. București: INS. <https://insse.ro>
- Jo, C. (2014). Cost-of-illness studies: concepts, scopes, and methods. *Clinical and Molecular Hepatology*, 20(4), 327-337. <https://doi.org/10.3350/cmh.2014.20.4.327>
- Keynes, J. M. (1936). *The General Theory of Employment, Interest and Money*. London: Macmillan. Disponibil online
- Ministerul Educației & ARACIP. (2024). *Rapoarte privind participarea școlară și abandonul educațional*. <https://www.edu.ro>, <https://www.aracip.eu>
- Ministerul Muncii și Solidarității Sociale / DGASPC-uri județene. (2024). *Rapoarte privind asistența socială și cazurile de adicție*. <https://mmuncii.gov.ro>
- OECD (2021). *Health at a Glance: How to measure the burden of disease in economic terms*. Paris: OECD Publishing. https://doi.org/10.1787/health_glance-2021-en
- Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc (ONJN). (2024). *Raport de activitate*. <https://onjn.gov.ro>
- Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD). (2025). *Education at a Glance 2025: OECD Indicators*. Paris: OECD Publishing
<https://doi.org/10.1787/1c0d9c79-en>
- Rice, D. P. (1966). Estimating the cost of illness. *American Journal of Public Health*, 57(3), 424-440. <https://doi.org/10.2105/AJPH.57.3.424>

- World Health Organization (WHO). (2009). WHO Guide to Identifying the Economic Consequences of Disease and Injury. Geneva: WHO. <https://apps.who.int/iris/handle/10665/137037>
- World Health Organization (WHO). (2023). *Adolescent Health Report 2023*. Geneva: WHO. <https://www.who.int/publications>
- Worldometer / United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC). (2024). *Global Drug Use Statistics and World Population Indicators* . <https://www.unodc.org/unodc/en/data-and-analysis>

